

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	I <i>Meddelelser</i>	
	Domstolen	
	DOMSTOLEN	
2002/C 44/01	Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 13. december 2001 i sag C-317/99, Kloosterboer Rotterdam BV mod Minister van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij (anmodning om præjudiciel afgørelse fra College van Beroep voor het bedrijfsleven) (»Præjudiciel forelæggelse — tillægsimporttold — gyldigheden af artikel 3 i forordning (EF) nr. 1484/95«).....	1
2002/C 44/02	Domstolens dom af 13. december 2001 i sag C-324/99, DaimlerChrysler AG mod Land Baden-Württemberg (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesverwaltungsgericht) (»Miljø — affald — forordning (EØF) nr. 259/93 om overførsel af affald — vilkår, som begrunder forbud mod eller restriktioner for udførsel af affald — national ordning med pligt til at anmelde affald til et godkendt organ«).....	1
2002/C 44/03	Domstolens dom (Sjette Afdeling) 13. december 2001 i sag C-481/99 (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesgerichtshof): Georg Heiningen og Helga Heiningen mod Bayerische Hypo- und Vereinsbank AG (»Forbrugerbeskyttelse — dørsalg — fortrydelsesret — kreditaftale, der er sikret ved pant i fast ejendom«)	2
2002/C 44/04	Domstolens dom af 13. december 2001 i sag C-1/00, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik (»Traktatbrud — afvisning af at ophæve embargoen mod britisk oksekød«).....	2

DA

2002/C 44/05	Domstolens dom (Sjette Afdeling) 13. december 2001 i sag C-79/00 (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Supremo): Telefónica de España SA mod Administración General del Estado, procesdeltager: Retevisión SA (»Direktiv 97/33/EF — telekommunikation — samtrafik mellem net — forpligtelser, der pålægges netoperatører«)	3
2002/C 44/06	Domstolens dom af 13. december 2001 i sag C-93/00, Europa-Parlamentet mod Rådet for Den Europæiske Union (»Forordning (EF) nr. 2772/1999 — obligatorisk mærkningsordning for oksekød — Rådets kompetence«).....	4
2002/C 44/07	Domstolens dom (Femte Afdeling) 13. december 2001 i sag C-131/00 (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Länsrätten i Norrbottens län): Ingemar Nilsson mod Länsstyrelsen i Norrbottens län (»Den fælles landbrugspolitik — forordning (EØF) nr. 3508/92 — forordning (EØF) nr. 3887/92 — et integreret system for forvaltning og kontrol af visse EF-støtteordninger — gennemførelsesbestemmelser — registret over dyrene ikke ajourført af landbrugeren — sanktioner«)	4
2002/C 44/08	Domstolens dom (Anden Afdeling) af 13. december 2001 i sag C-206/00 (anmodning om præjudiciel afgørelse fra tribunal administratif de Châlons-en-Champagne): Henrik Mouflin mod Recteur de l'académie de Reims (»Præjudiciel forelæggelse — socialpolitik — ligebehandling af mænd og kvinder — anvendelse af EF-traktatens artikel 119 (EF-traktatens artikel 117-120 er blevet erstattet af artikel 136 EF-143 EF) eller af direktiv 79/7/EØF — den franske pensionsordning for civile og militære tjenestemænd — ret til førtidspension, der er forbeholdt kvindelige tjenestemænd«) ..	5
2002/C 44/09	Domstolens dom af 13. december 2001 i sag C-340/00 P, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Michael Cwik (»Appel — tjenestemænd — vedtægts artikel 17, stk. 2 — ytringsfrihed — grænser — begrundelse«)	5
2002/C 44/10	Domstolens dom (Første Afdeling) af 13. december 2001 i sag C-372/00, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Irland (»Traktatbrud — direktiv 96/48/EF — interoperabilitet i det transeuropæiske jernbanesystem for højhastighedstog«).....	6
2002/C 44/11	Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 13. december 2001 i sag C-446/00 P, Pascual Juan Culbero Vermurie mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (»Appel — tjenestemænd — forfremmelse — mobilitet«)	6
2002/C 44/12	Sag C-467/01: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 15. november 2001 af Corte di Appello di Genova i sagen Ministero delle Finanze mod Eurico Italia SpA.....	7
2002/C 44/13	Sag C-485/01: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 6. december 2001 af Tribunale Civile e Penale di Trento i sagen Francesca Caprini mod Conservatore C.C.I.A.A.	7

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2002/C 44/14	Sag C-487/01: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 14. december 2001 af Hoge Raad der Nederlanden i sagen Leusden kommune mod Staatssecretaris van Financiën	7
2002/C 44/15	Sag C-492/01 P: Appel iværksat den 19. december 2001 af Dieckmann & Hansen GmbH til prøvelse af dom afsagt den 23. oktober 2001 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Femte Afdeling) i sag T-155/99, Dieckmann & Hansen GmbH mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	8
2002/C 44/16	Sag C-496/01: Sag anlagt den 21. december 2001 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik	9
2002/C 44/17	Sag C-497/01: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 19. december 2001 af tribunal d'arrondissement de Luxembourg i sagen Zita Modes Sarl mod Administration de l'enregistrement et des domaines	10
RETTEEN I FØRSTE INSTANS		
2002/C 44/18	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 22. november 2001 i sag T-139/98, Amministrazione Autonoma dei Monopoli di Stato (AAMS) mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Konkurrence — EF-traktatens artikel 86 (nu artikel 82 EF) — misbrug af dominerende stilling — cigaretsektoren i Italien — distributionskontrakt — mislige vilkår — mislig adfærd — nedsættelse af bøde)	11
2002/C 44/19	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 18. september 2001 i sag T-112/99, Métropole télévision (M6) m.fl. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Annullationssøgsmål — konkurrence — betalings-TV — fælles foretagende — EF-traktatens artikel 85 (nu artikel 81 EF) — traktatens artikel 85, stk. 1 — negativattest — accessorisk begrænsning — rimelighedsregel — traktatens artikel 85, stk. 3 — beslutning om fritagelse — varighed)	11
2002/C 44/20	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 15. november 2001 i sag T-128/99, Signal Communications Ltd mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (EF-varemærker — ordet TELEEYE — ansøgning vedlagt en påberåbelse af prioritet for det ældre varemærke TELEEYE — anmodning om berigtigelse — væsentlig ændring af varemærket)	12
2002/C 44/21	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 15. november 2001 i sag T-194/99, Cristiano Sebastiani mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Tjenestemænd — forfremmelse — bedømmelsesrapport — fravær — sammenligning af fortjenester)	12
2002/C 44/22	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 15. november 2001 i sag T-142/00, Michel Van Huffel mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Tjenestemænd — adgang til interne udvælgelsesprøver — entreprisekontrakter — meddelelse om udvælgelsesprøve — adgangsbetingelse at tilhøre det vedtægtsmæssige personale)	12

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2002/C 44/23	Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 19. september 2001 i sag T-64/99 DEP, UK Coal plc mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Fastsættelse af sagsomkostninger)	13
2002/C 44/24	Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 11. september 2001 i sag T-270/99, Polyxeni Tessa og Andreas Tessas mod Rådet for Den Europæiske Union (Annulatio- tionssøgsmål — fysiske eller juridiske personer — retsakter, der berører dem umiddelbart og individuelt — Rådets beslutning i henhold til EF-traktatens artikel 93, stk. 2, tredje afsnit (nu artikel 88, stk. 2, tredje afsnit) — afvisning).....	13
2002/C 44/25	Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 19. september 2001 i sagerne T-54/00 og T-73/00, Federaci3n de Cofradías de Pescadores de Guipúzcoa m.fl. mod Rådet for Den Europæiske Union (Fisk — bevarelse af havressourcerne — udveksling af fiskekvoter — overførsel af fiskekvote for ansjoser der er tildelt Den Portugisiske Republik — annulatio- tionssøgsmål — ulovlighedsindsigelse — formalitet)	14
2002/C 44/26	Kendelse afsagt af præsidenten for Retten i Første Instans den 8. oktober 2001 i sag T-236/00 R II, Gabriele Stauner m.fl. mod Europa-Parlamentet og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Særlige rettergangsformer — rammeaftale om forbindelserne mellem Europa-Parlamentet og Kommissionen — artikel 197 EF — procesreglementets artikel 108 og 109 — formaliteten).....	14
2002/C 44/27	Sag om foreløbige forholdsregler — forordning (EF) nr. 1896/2000 — direktiv 98/8/EF — uopsættelighed — foreligger ikke: Kendelse afsagt af præsidenten for Retten i Første Instans den 15. juni 2001 i sag T-339/00 R, Bactria Industriehygiene- Service GmbH mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	15
2002/C 44/28	Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 25. oktober 2001 i sag T-354/00, Métropole télévision SA (M6) mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Konkurrence — afvisning af en klage — formalitetsindsigelse — beslutning der bekræfter en beslutning, der er anfægtet inden for fristerne — afvisning)	15
2002/C 44/29	Kendelse afsagt af præsidenten for Retten i Første Instans den 2. august 2001 i sag T-111/01 R, Saxonia Edelmetalle GmbH mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Sag om foreløbige forholdsregler — udsættelse af gennemførelsen — statsstøtte — retlig interesse i søgsmål — uopsættelighed).....	15
2002/C 44/30	Kendelse afsagt af præsidenten for Retten i Første Instans den 12. september 2001 i sag T-139/01 R, Comafrika SpA og Dole Fresh Fruit Europe Ltd. & Co. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Sag om foreløbige forholdsregler — fælles markedsordning for bananer — tildeling af importlicenser — formaliteten — betingelser for at træffe foreløbige forholdsregler — de begærede forholdsreglers foreløbige karakter)	16

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2002/C 44/31	Kendelse afsagt af præsidenten for Retten i Første Instans den 22. oktober 2001 i sag T-141/01 R, Entorn, Societat Limitada Enginyeria i Serveis mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Særlige rettergangsformer — fumus boni juris — uopsættelighed — ophævelse af et finansielt tilskud fra Fællesskabet).....	16
2002/C 44/32	Kendelse afsagt af præsidenten for Retten i Første Instans den 18. oktober 2001 i sag T-196/01 R, Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Særlige rettergangsformer — EUGFL — ophævelse af et finansielt tilskud — uopsættelighed — foreligger ikke).....	16
2002/C 44/33	Sag T-282/01: Sag anlagt den 2. november 2001 af Aslantrans AG mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber.....	17
2002/C 44/34	Sag T-283/01: Sag anlagt den 13. november 2001 af Organización de Productores de Túnidos Congelados mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber.....	17
2002/C 44/35	Sag T-289/01: Sag anlagt den 27. november 2001 af Der Grüne Punkt — Duales System Deutschland AG mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber.....	18
2002/C 44/36	Sag T-290/01: Sag anlagt den 28. november 2001 af Land Brandenburg mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber.....	19
2002/C 44/37	Sag T-291/01: Sag anlagt den 30. november 2001 af Dessauer Versorgungs- und Verkehrsgesellschaft mbH — DVV — Stadtwerke og fire andre virksomheder mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber.....	19
2002/C 44/38	Sag T-292/01: Sag anlagt den 28. november 2001 af Phillips-Van Heusen Corporation mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design).....	20
2002/C 44/39	Sag T-293/01: Sag anlagt den 3. december 2001 af Donatella Ineichen mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber.....	21
2002/C 44/40	Sag T-294/01: Sag anlagt den 3. december 2001 af Lucía Aparicio Chofré mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber.....	21
2002/C 44/41	Sag T-295/01: Sag anlagt den 3. december 2001 af Nordmilch eG mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design).....	22

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2002/C 44/42	Sag T-299/01: Sag anlagt den 27. november 2001 af Furness Intercontinental Services B.V. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	23
2002/C 44/43	Sag T-300/01: Sag anlagt den 7. december 2001 af De Nicola Carlo mod Den Europæiske Investeringsbank	24
2002/C 44/44	Sag T-301/01: Sag anlagt den 30. november 2001 af Alitalia — Linee aeree italiane SpA mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	24
2002/C 44/45	Sag T-302/01: Sag anlagt den 10. december 2001 af Gerhard Birkhoff mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	25
2002/C 44/46	Sag T-303/01: Sag anlagt den 30. november 2001 af Ayuntamiento de Osera de Ebro mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	26
2002/C 44/47	Sag T-306/01: Sag anlagt den 10. december 2001 af Abdirisak Aden m.fl. mod Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber.	27
2002/C 44/48	Sag T-313/01: Sag anlagt den 17. december 2001 af »R« mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber.....	28
2002/C 44/49	Sag T-332/01: Sag anlagt den 27. december 2001 af José María Pujals Gomis mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	28
2002/C 44/50	Slettelse af sag T-102/99	29
2002/C 44/51	Slettelse af sag T-68/01	29

I

(Meddelelser)

DOMSTOLEN

DOMSTOLEN

DOMSTOLENS DOM

(Sjette Afdeling)

af 13. december 2001

i sag C-317/99, Kloosterboer Rotterdam BV mod Minister van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij (anmodning om præjudiciel afgørelse fra College van Beroep voor het bedrijfsleven) ⁽¹⁾

(»Præjudiciel forelæggelse — tillægsimporttold — gyldigheden af artikel 3 i forordning (EF) nr. 1484/95«)

(2002/C 44/01)

(Processprog: nederlandsk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-317/99, angående en anmodning, som College van Beroep voor het bedrijfsleven (Nederlandene) i medfør af artikel 234 EF har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, Kloosterboer Rotterdam BV mod Minister van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende gyldigheden af artikel 3, stk. 1 og 3, i Kommissionens forordning (EF) nr. 1484/95 af 28. juni 1995 om gennemførelsesbestemmelser til ordningen for tillægsimporttold og om fastsættelse af tillægsimporttold for fjerkrækød og æg samt ægalbumin og om ophævelse af forordning nr. 163/67/EØF (EFT L 145, s. 47) og vedrørende fortolkningen af nævnte bestemmelser samt artikel 65 og artikel 220, stk. 2, litra b), i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 302, s. 1), har Domstolen (Sjette Afdeling), sammensat af formanden for Anden Afdeling, N. Colneric, som fungerende formand for Sjette Afdeling, og dommerne C. Gulmann, R. Schintgen, V. Skouris (refererende dommer) og J.N. Cunha Rodrigues; generaladvokat: D. Ruíz-Jarabo Colomer; justitssekretær:

ekspeditionssekretær H.A. Rühl, den 13. december 2001 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Artikel 3, stk. 1 og 3, i Kommissionens forordning (EF) nr. 1484/95 af 28. juni 1995 om gennemførelsesbestemmelser til ordningen for tillægsimporttold og om fastsættelse af tillægsimporttold for fjerkrækød og æg samt ægalbumin og om ophævelse af forordning nr. 163/67/EØF er ugyldige, for så vidt de bestemmer, at den heri nævnte tillægstold i princippet fastsættes på grundlag af den repræsentative pris, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, i forordning nr. 1484/95, og at denne told kun fastsættes på grundlag af cif- importprisen for den pågældende sending, hvis importøren anmoder herom.

⁽¹⁾ EFT C 352 af 4.12.1999.

DOMSTOLENS DOM

af 13. december 2001

i sag C-324/99, DaimlerChrysler AG mod Land Baden-Württemberg (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesverwaltungsgericht) ⁽¹⁾

(»Miljø — affald — forordning (EØF) nr. 259/93 om overførsel af affald — vilkår, som begrunder forbud mod eller restriktioner for udførsel af affald — national ordning med pligt til at anmelde affald til et godkendt organ«)

(2002/C 44/02)

(Processprog: tysk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-324/99, angående en anmodning, som Bundesverwaltungsgericht (Tyskland) i medfør af artikel 234 EF har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, DaimlerChrysler AG mod Land Baden-Württemberg, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af Rådets forordning (EØF) nr. 259/93 af 1. februar 1993 om overvågning af og kontrol med overførsel af affald inden for, til og fra

Det Europæiske Fællesskab (EFT L 30, s. 1), har Domstolen, sammensat af præsidenten, G.C. Rodríguez Iglesias, afdelingsformanden, N. Colneric, samt dommerne C. Gulmann, D.A.O. Edward, A. La Pergola (refererende dommer), L. Sevón, M. Wathelet, R. Schintgen, V. Skouris, J.N. Cunha Rodrigues og C.W.A. Timmermans; generaladvokat: P. Léger; justitssekretær: ekspeditionsssekretær H.A. Rühl, den 13. december 2001 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) *Det er ikke nødvendigt, når et generelt nationalt udførselsforbud for affald til bortskaffelse er begrundet i de principper om nærhed, prioritering af nyttiggørelse og tilstrækkelig egenkapacitet, som er omhandlet i artikel 4, stk. 3, litra a), nr. i), i Rådets forordning (EØF) nr. 259/93 af 1. februar 1993 om overvågning af og kontrol med overførsel af affald inden for, til og fra Det Europæiske Fællesskab, også særskilt at efterprøve, om den nationale foranstaltning er i overensstemmelse med EF-traktatens artikel 34 og 36 (efter ændring nu artikel 29 EF og 30 EF).*
- 2) *En medlemsstat, som har vedtaget en ordning, hvorefter der er pligt til over for et godkendt organ at anmelde affald til levering, som skal bortskaffes, er ikke efter forordningens artikel 4, stk. 3, i forordning nr. 259/93 berettiget til for det tilfælde, hvor affaldet ikke henvises til et centralt anlæg, der henhører under dette organ, at foreskrive, at det kun må overføres til affaldsanlæg i andre medlemsstater, såfremt den påtænkte bortskaffelse opfylder betingelserne i medlemsstatens bestemmelser om miljøbeskyttelse.*
- 3) *Artikel 3, 4 og 5 i forordning nr. 259/93 er til hinder for, at en medlemsstat ved overførsel mellem medlemsstaterne af affald til bortskaffelse anvender en særskilt procedure for anmeldelse og henvisning af sådant affald forud for den i forordningen fastsatte anmeldelsesprocedure.*

(¹) EFT C 352 af 4.12.1999.

DOMSTOLENS DOM

(Sjette Afdeling)

13. december 2001

i sag C-481/99 (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesgerichtshof): Georg Heininger og Helga Heininger mod Bayerische Hypo- und Vereinsbank AG (¹)

(»Forbrugerbeskyttelse — dørsalg — fortrydelsesret — kreditaftale, der er sikret ved pant i fast ejendom«)

(2002/C 44/03)

(Processprog: tysk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-481/99, angående en anmodning, som Bundesgerichtshof (Tyskland) i medfør af artikel 234 EF har indgivet til

Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, Georg Heininger og Helga Heininger mod Bayerische Hypo- und Vereinsbank AG, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af Rådets direktiv 85/577/EØF af 20. december 1985 om forbrugerbeskyttelse i forbindelse med aftaler indgået uden for fast forretningssted (EFT L 372, s. 31) og Rådets direktiv 87/102/EØF af 22. december 1986 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om forbrugerkredit (EFT L 42, 1987, s. 48), som ændret ved Rådets direktiv 90/88/EØF af 22. februar 1990 (EFT L 61, s. 14), har Domstolen (Sjette Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, F. Macken, og dommerne C. Gulmann (refererende dommer), J.-P. Puissochet, V. Skouris og J.N. Cunha Rodrigues; generaladvokat: P. Léger; justitssekretær: afdelingschef D. Louterman-Hubeau, den 13. december 2001 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) *Rådets direktiv 85/577/EØF af 20. december 1985 om forbrugerbeskyttelse i forbindelse med aftaler indgået uden for fast forretningssted skal fortolkes således, at det finder anvendelse på en realkreditaftale som den, der er omtvistet i hovedsagen, således at en forbruger, der har indgået en sådan aftale under en af de i direktivets artikel 1 omhandlede omstændigheder, har den fortrydelsesret, der er indført ved direktivets artikel 5.*
- 2) *Direktiv 85/577 er til hinder for, at den nationale lovgiver anvender en frist på et år fra indgåelsen af aftalen med hensyn til udøvelsen af den fortrydelsesret, der er indført ved direktivets artikel 5, såfremt forbrugeren ikke har fået den oplysning, der kræves i henhold til direktivets artikel 4.*

(¹) EFT C 79 af 18.3.2000.

DOMSTOLENS DOM

af 13. december 2001

i sag C-1/00, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik (¹)

(»Traktatbrud — afvisning af at ophæve embargoen mod britisk oksekød«)

(2002/C 44/04)

(Processprog: fransk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-1/00, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: D. Booss og G. Berscheid), støttet af Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (befuldmægtiget: J.E. Collins, bistået af D. Anderson og M. Hoskins), mod

Den Franske Republik (befuldmægtigede: først K. Rispal-Bellanger og J.-F. Dobelle, derefter R. Loosli-Surrans og J.-F. Dobelle, og derefter R. Loosli-Surrans og G. de Bergues), angående en påstand om, at det fastslås, at Den Franske Republik har tilsidesat

— Rådets beslutning 98/256/EF af 16. marts 1998 om hasteforanstaltninger til beskyttelse mod bovin spongiform encephalopati, om ændring af beslutning 94/474/EF og om ophævelse af beslutning 96/239/EF (EFT L 113, s. 32), i den affattelse, der fremgår af Kommissionens beslutning 98/692/EF af 25. november 1998 (EFT L 328, s. 28), navnlig artikel 6 og bilag III, og

— Kommissionens beslutning 1999/514/EF af 23. juli 1999 om fastsættelse af den dato, på hvilken forsendelse af kvægprodukter fra Det Forenede Kongerige under den datobaserede eksportordning kan indledes i henhold til artikel 6, stk. 5, i beslutning 98/256 (EFT L 195, s. 42), navnlig artikel 1

samt EF-traktaten, navnlig artikel 10 EF og 28 EF, idet den har nægtet at træffe de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme beslutningerne, herunder navnlig afvist at tillade markedsføring af produkter, som er omfattet af den nævnte ordning i artikel 6 og bilag III til beslutning 98/256, som ændret ved beslutning 98/692, på sit område efter den 1. august 1999, har Domstolen, sammensat af præsidenten, G.C. Rodríguez Iglesias, afdelingsformændene P. Jann, F. Macken, N. Colneric og S. von Bahr samt dommerne C. Gulmann, D.A.O. Edward, A. La Pergola, J.-P. Puissochet, L. Sevón (refererende dommer), M. Wathelet, R. Schintgen og V. Skouris; generaladvokat: J. Mischo; justitssekretær: fuldmægtig L. Hewlett, den 13. december 2001 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Den Franske Republik har tilsidesat

— Rådets beslutning 98/256/EF af 16. marts 1998 om hasteforanstaltninger til beskyttelse mod bovin spongiform encephalopati, om ændring af beslutning 94/474/EF og om ophævelse af beslutning 96/239/EF, i den affattelse, der fremgår af Kommissionens beslutning 98/692/EF af 25. november 1998, navnlig artikel 6 og bilag III, og

— Kommissionens beslutning 1999/514/EF af 23. juli 1999 om fastsættelse af den dato, på hvilken forsendelse af kvægprodukter fra Det Forenede Kongerige under den datobaserede eksportordning kan indledes i henhold til artikel 6, stk. 5, i beslutning 98/256, navnlig artikel 1,

idet den har nægtet at træffe de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme beslutningerne, herunder navnlig afvist at tillade markedsføring af produkter, som er omfattet af denne ordning og med korrekt mærkning og etikettering på sit område efter den 30. december 1999.

2) I øvrigt frifindes Den Franske Republik.

3) Den Franske Republik betaler to tredjedele af omkostningerne. Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber betaler den sidste tredjedel.

4) Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland bærer sine egne omkostninger.

(¹) EFT C 63 af 4.3.2000.

DOMSTOLENS DOM

(Sjette Afdeling)

13. december 2001

i sag C-79/00 (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Supremo): Telefónica de España SA mod Administración General del Estado, procesdeltager: Retevisión SA (¹)

(»Direktiv 97/33/EF — telekommunikation — samtrafik mellem net — forpligtelser, der pålægges netoperatører«)

(2002/C 44/05)

(Processprog: spansk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-79/00, angående en anmodning, som Tribunal Supremo (Spanien) i medfør af artikel 234 EF har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, Telefónica de España SA mod Administración General del Estado, procesdeltager: Retevisión SA, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 4, stk. 2, og artikel 9, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/33/EF af 30. juni 1997 om samtrafik på teleområdet med henblik på at sikre forsyningspligtigheder og interoperabilitet ved anvendelse af ONP-principperne (EFT L 199, s. 32), har Domstolen (Sjette Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, F. Macken (refererende dommer), og dommerne C. Gulmann, R. Schintgen, V. Skouris og J.N. Cunha Rodrigues; generaladvokat: F.G. Jacobs; justitssekretær: ekspeditionssekretær H.A. Rühl, den 13. december 2001 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Artikel 4, stk. 2, og artikel 9, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/33/EF af 30. juni 1997 om samtrafik på teleområdet med henblik på at sikre forsyningspligtigheder og interoperabilitet ved anvendelse af ONP-principperne skal fortolkes således, at bestemmelserne ikke er til hinder for, at medlemsstaterne tillader de nationale tilsynsmyndigheder ex ante at pålægge en operatør, som har en stærk markedsposition, at give de øvrige operatører adgang til abonnentnettet og at tilbyde disse andre operatører sammenkobling i de lokale omstillingscentraler og i omstillingscentraler på højere niveau.

(¹) EFT C 135 af 13.5.2000.

- 1) Rådets forordning (EF) nr. 2772/1999 af 21. december 1999 om fastsættelse af generelle regler for en obligatorisk mærkningsordning for oksekød annulleres.
- 2) Virkningerne af de bestemmelser i den anfægtede forordning, til gennemførelse af hvilke medlemsstaterne har kunnet træffe beslutninger, som vil kunne blive berørt heraf, skal betragtes som endelige.
- 3) Rådet for Den Europæiske Union betaler sagens omkostninger.
- 4) Kongeriget Spanien og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber bærer deres egne omkostninger.

(¹) EFT C 135 af 13.5.2000.

DOMSTOLENS DOM

af 13. december 2001

i sag C-93/00, Europa-Parlamentet mod Rådet for Den Europæiske Union (¹)

(»Forordning (EF) nr. 2772/1999 — obligatorisk mærkningsordning for oksekød — Rådets kompetence«)

(2002/C 44/06)

(Processprog: fransk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-93/00, Europa-Parlamentet (befuldmægtigede: C. Pennera og E. Waldherr) mod Rådet for Den Europæiske Union (befuldmægtigede: G. Maganza og J. Monteiro), støttet af Kongeriget Spanien (befuldmægtiget: R. Silva de Lapuerta) og af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: G. Berscheid), angående en påstand om annullation af Rådets forordning (EF) nr. 2772/1999 af 21. december 1999 om fastsættelse af generelle regler for en obligatorisk mærkningsordning for oksekød (EFT L 334, s. 1), har Domstolen, sammensat af præsidenten, G.C. Rodríguez Iglesias, afdelingsformændene P. Jann, F. Macken, N. Colneric og S. von Bahr samt dommerne A. La Pergola, J.-P. Puissochet, L. Sevón (refererende dommer), M. Wathelet, V. Skouris og J.N. Cunha Rodrigues; generaladvokat: C. Stix-Hackl; justitssekretær: fuldmægtig L. Hewlett, den 13. december 2001 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

DOMSTOLENS DOM

(Femte Afdeling)

13. december 2001

i sag C-131/00 (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Länsrätten i Norrbottens län): Ingemar Nilsson mod Länsstyrelsen i Norrbottens län (¹)

(»Den fælles landbrugspolitik — forordning (EØF) nr. 3508/92 — forordning (EØF) nr. 3887/92 — et integreret system for forvaltning og kontrol af visse EF-støtteordninger — gennemførelsesbestemmelser — registret over dyrene ikke ajourført af landbrugeren — sanktioner«)

(2002/C 44/07)

(Processprog: svensk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-131/00, angående en anmodning, som Länsrätten i Norrbottens län (Sverige) i medfør af artikel 234 EF har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, Ingemar Nilsson mod Länsstyrelsen i Norrbottens län, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 5 i Rådets forordning (EØF) nr. 3508/92 af 27. november 1992 om et integreret system for forvaltning og kontrol af visse EF-støtteordninger (EFT L 355, s. 1), har Domstolen (Femte

Afdeling), sammensat af formanden for Fjerde Afdeling, S. von Bahr, som fungerende formand for Femte Afdeling, og dommerne D.A.O. Edward, A. La Pergola, L. Sevón (refererende dommer) og C.W.A. Timmermans; generaladvokat: C. Stix-Hackl; justitssekretær: R. Grass, den 13. december 2001 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Artikel 5 i Rådets forordning (EØF) nr. 3508/92 af 27. november 1992 om et integreret system for forvaltning og kontrol af visse EF-støtteordninger, sammenholdt med Rådets direktiv 92/102/EØF af 27. november 1992 om identifikation og registrering af dyr samt artikel 6, stk. 5, og artikel 13 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3887/92 af 23. december 1992 om gennemførelsesbestemmelser for det integrerede system for forvaltning og kontrol af visse EF-støtteordninger, som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1648/95 af 6. juli 1995, skal fortolkes således, at allerede fordi der ikke er indført nogen oplysninger i en landbrugers register over dyrene, har han ikke ret til udligningsgodtgørelse, medmindre der foreligger force majeure.

(¹) EFT C 163 af 10.6.2000.

DOMSTOLENS DOM

(Anden Afdeling)

af 13. december 2001

i sag C-206/00 (anmodning om præjudiciel afgørelse fra tribunal administratif de Châlons-en-Champagne): **Henrik Mouflin mod Recteur de l'académie de Reims**(¹)

(»Præjudiciel forelæggelse — socialpolitik — ligebehandling af mænd og kvinder — anvendelse af EF-traktatens artikel 119 (EF-traktatens artikel 117-120 er blevet erstattet af artikel 136 EF-143 EF) eller af direktiv 79/7/EØF — den franske pensionsordning for civile og militære tjenestemænd — ret til førtidspension, der er forbeholdt kvindelige tjenestemænd«)

(2002/C 44/08)

(Processprog: fransk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-206/00, angående en anmodning, som Tribunal administratif de Châlons-en-Champagne (Frankrig) i medfør af artikel 234 EF har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, Henrik Mouflin mod Recteur de l'académie

de Reims, procesdeltager: Syndicat général de l'Éducation nationale et de la Recherche publique CFDT de la Marne (SGEN CFDT 51), at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af EF-traktatens artikel 119 (EF-traktatens artikel 117-120 er blevet erstattet af artikel 136 EF-143 EF) og af Rådets direktiv 79/7/EØF af 19. december 1978 om gradvis gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til social sikring (EFT L 6, 1979, s. 24), har Domstolen (Anden Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, N. Colneric, og dommerne R. Schintgen og V. Skouris (refererende dommer); generaladvokat: S. Alber; justitssekretær: R. Grass, den 13. december 2001 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Pensioner, der udbetales efter en ordning som den franske pensionsordning for tjenestemænd, er omfattet af anvendelsesområdet for EF-traktatens artikel 119 (EF-traktatens artikel 117-120 er blevet erstattet af artikel 136 EF-143 EF).

Princippet om lige løn til mænd og kvinder i traktatens artikel 119 tilsidesættes af en national bestemmelse som artikel L. 24-I-3, litra b), i den franske code des pensions civiles et militaires de retraite, der kun åbner ret til førtidspension for en kvindelig tjenestemand, hvis mand er blevet uarbejdsdygtig eller er ramt af en uhelbredelig sygdom, således at han ikke kan udøve noget erhverv overhovedet, og dermed udelukker mandlige tjenestemænd, der befinder sig i samme situation, fra denne ret.

(¹) EFT C 211 af 22.7.2000.

DOMSTOLENS DOM

af 13. december 2001

i sag C-340/00 P, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Michael Cwik(¹)

(»Appel — tjenestemænd — vedtægtens artikel 17, stk. 2 — ytringsfrihed — grænser — begrundelse«)

(2002/C 44/09)

(Processprog: fransk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-340/00 P, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: J. Currall, bistået af D. Waelbroeck), angående appel af dom afsagt den 14. juli 2000 af De

Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Fjerde Afdeling) i sag T-82/99, Cwik mod Kommissionen (Sml. Pers. I-A, s. 155, og II, s. 713), hvori der er nedlagt påstand om ophævelse af denne dom — den anden part i appelsagen: Michael Cwik, tjenestemand ved Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, med bopæl i Bruxelles (Belgien), ved avocat N. Lhoëst — har Domstolen, sammensat af præsidenten, G.C. Rodríguez Iglesias, afdelingsformændene P. Jann, F. Macken, N. Colneric og S. von Bahr samt dommerne A. La Pergola, J.-P. Puissochet, L. Sevón, M. Wathelet (refererende dommer), R. Schintgen og V. Skouris; generaladvokat: D. Ruíz-Jarabo Colomer; justitssekretær: fuldmægtig L. Hewlett, den 13. december 2001 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber betaler sagens omkostninger.

(¹) EFT C 335 af 25.11.2000.

DOMSTOLENS DOM

(Første Afdeling)

af 13. december 2001

i sag C-372/00, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Irland (¹)

(»Traktatbrud — direktiv 96/48/EF — interoperabilitet i det transeuropæiske jernbanesystem for højhastighedstog«)

(2002/C 44/10)

(Processprog: engelsk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-372/00, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: H. Wolfcarius) mod Irland (befuldmægtiget: D.J. O'Hagan), angående en påstand om, at det fastslås, at Irland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 96/48/EF af 23. juli 1996 om interoperabilitet i det transeuropæiske jernbanesystem for højhastighedstog (EFT L 236, s. 6), idet Irland ikke har vedtaget de love eller administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet, har Domstolen (Første Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, P. Jann, og dommerne L. Sevón (refererende dommer) og M. Wathelet; generaladvokat: L.A. Geelhoed; justitssekretær: R. Grass, den 13. december 2001 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Irland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 96/48/EF af 23. juli 1996 om interoperabilitet i det transeuropæiske jernbanesystem for højhastighedstog, idet Irland ikke inden for den fastsatte frist har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet.
- 2) Irland betaler sagens omkostninger.

(¹) EFT C 355 af 9.12.2000.

DOMSTOLENS DOM

(Tredje Afdeling)

af 13. december 2001

i sag C-446/00 P, Pascual Juan Culbero Vermurie mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (¹)

(»Appel — tjenestemænd — forfremmelse — mobilitet«)

(2002/C 44/11)

(Processprog: fransk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-446/00 P, Pascual Juan Culbero Vermurie, tjenestemand ved Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, Bruxelles (Belgien), ved avocat E. Boigelot, angående appel af dom afsagt den 3. oktober 2000 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Femte Afdeling) i sag T-187/98, Cubero Vermurie mod Kommissionen (Sml. Pers. s. I-A-195 og II-885, hvori der er nedlagt påstand om ophævelse af denne dom og om, at appellantens gives medhold i de fra Retten i Første Instans nedlagte påstande — den anden part i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: Berardis-Kayser, bistået af B. Wägenbaur) — har Domstolen (Tredje Afdeling), sammensat af C. Gulmann som fungerende formand for Tredje Afdeling, dommerne J.-P. Puissochet og J.N. Cunha Rodrigues (refererende dommer), generaladvokat: C. Stix-Hackl; justitssekretær: fuldmægtig L. Hewlett, den 13. december 2001 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Pascual Juan Culbero Vermurie betaler sagens omkostninger.

(¹) EFT C 45 af 10.2.2001.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 15. november 2001 af Corte di Appello di Genova i sagen Ministero delle Finanze mod Eurico Italia SpA

(Sag C-467/01)

(2002/C 44/12)

Ved kendelse afsagt den 15. november 2001, indgået til Domstolens Justitskontor den 6. december 2001, har Corte di Appello di Genova i sagen Ministero delle Finanze mod Eurico Italia SpA forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

1. »Bør det — på grundlag af artikel 47, stk. 4, og artikel 48 i forordning (EØF) nr. 3665/87⁽¹⁾ — antages, at (a) den yderligere frist, der kan indrømmes eksportøren, aldrig kan overstige den maksimale længde på 18 måneder, eller (b), at nedsættelsen på 15 % derimod finder anvendelse alene i det tilfælde, hvor der sker en overskridelse på yderligere seks måneder af den sædvanlige frist og den frist, som muligvis yderligere er indrømmet eksportøren?«
2. »Såfremt den i litra (b) i det foregående punkt anlagte fortolkning er korrekt, eksisterer der da med hjemmel i de to nævnte artikler maksimale tidsgrænser — i betragtning af de forskellige aspekter, herunder dem, der er angivet i præmisserne til denne kendelse, som i den henseende kan tillægges relevans ud fra et fællesskabsretligt synspunkt — inden for hvilke der kan indrømmes yderligere frist?«
3. »Såfremt den i litra (b) i spørgsmål 1 anlagte fortolkning er korrekt, spørges, hvilke maksimale tidsgrænser der er tale om, og således hvilken yderligere frist der kan indrømmes med hjemmel i de nævnte artikler?«
4. »Såfremt den i litra (b) i spørgsmål 1 anlagte fortolkning er korrekt, spørges, om en borger med hjemmel i de to nævnte artikler kan hævde et retligt beskyttet krav på fastsættelse i et vist omfang (der anses for dækkende hvad angår vanskeligheden ved at fremskaffe den foreskrevne dokumentation) af en yderligere frist?«
5. »Såfremt den i litra (b) i spørgsmål 1 anlagte fortolkning er korrekt, spørges: Kan en national ret på grundlag af de to nævnte artikler — i tilfælde af, at myndighederne ikke indrømmer yderligere frist — give den eksportør (der har gjort sig umage for at fremskaffe dokumenterne og

fremsende dem inden udløbet af fristen på 12 måneder i forordningens artikel 47, stk. 2) ret til at få tildelt yderligere frist, og kan retten fastlægge dens længde på grundlag af den tid, der faktisk er medgået for at opnå og fremsende den foreskrevne dokumentation?«

⁽¹⁾ EFT L 351 af 14.12.1987, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 6. december 2001 af Tribunale Civile e Penale di Trento i sagen Francesca Caprini mod Conservatore C.C.I.A.A.

(Sag C-485/01)

(2002/C 44/13)

Ved kendelse afsagt den 6. december 2001, indgået til Domstolens Justitskontor den 14. december 2001, har Tribunale Civile e Penale di Trento i sagen Francesca Caprini mod Conservatore C.C.I.A.A. forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Er Rådets direktiv 86/653/EØF⁽¹⁾ om samordning af medlemsstaternes lovgivning om selvstændige handelsagenter til hinder for en national ordning, hvorefter optagelse af handelsagenter i et særligt register herfor er betinget af, at de er optaget i selskabsregistret?

⁽¹⁾ EFT L 382 af 31.12.1986, s. 17.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 14. december 2001 af Hoge Raad der Nederlanden i sagen Leusden kommune mod Staatssecretaris van Financiën

(Sag C-487/01)

(2002/C 44/14)

Ved dom afsagt den 14. december 2001, indgået til Domstolens Justitskontor den 17. december 2001, har Hoge Raad der Nederlanden i sagen Leusden kommune mod Staatssecretaris van Financiën forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

1. Er sjette direktivs⁽¹⁾ artikel 20, stk. 2, og artikel 17 eller de fællesskabsretlige principper om beskyttelse af den berettigede forventning og om retssikkerhed — i et tilfælde, hvor der ikke er tale om svig eller misbrug eller om ændring af den påtænkte anvendelse, jf. præmis 50 og 51 i Domstolens dom i Schloßstraße-sagen⁽²⁾ — til hinder for, at den moms, som en afgiftspligtig har fradraget, og som han har betalt for en (fast) ejendom, som er blevet leveret ham med henblik på (momspligtig) udlejning af denne ejendom, alene af den grund, at den afgiftspligtige som følge af en lovændring ikke længere har ret til at give afkald på fritagelse for denne udlejning, berigtiges for de på tidspunktet for denne valgmuligheds bortfald (i det foreliggende tilfælde den 1.1.1996) endnu ikke forløbne år af berigtigelsesperioden i henhold til nævnte artikel 20, stk. 2?
2. Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, er lovændringen da alene uanvendelig med hensyn til den i spørgsmål 1 nævnte fradragte afgift, eller også — indtil berigtigelsesperioden er udløbet — med hensyn til beskatningen (i henhold til sjette direktivs artikel 13, punkt C) af den i spørgsmål 1 nævnte udlejning?

⁽¹⁾ Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17.5.1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1).

⁽²⁾ Dom af 8.6.2000 i sag C-396/98.

Appel iværksat den 19. december 2001 af Dieckmann & Hansen GmbH til prøvelse af dom afsagt den 23. oktober 2001 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Femte Afdeling) i sag T-155/99, Dieckmann & Hansen GmbH mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-492/01 P)

(2002/C 44/15)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 19. december 2001 iværksat appel af Dieckmann & Hansen GmbH ved Rechtsanwalt Prof. Dr. H.-J. Rabe, Sozietät Latham & Watkins Schön Nolte, Warburgsstraße 50, D-20354 Hamburg, til prøvelse af dom afsagt den 23. oktober 2001 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Femte Afdeling) i sag T-155/99, Dieckmann & Hansen GmbH mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber.

Appellanten har nedlagt følgende påstande:

1. Rettens dom af 23. oktober 2001 ophæves.
2. Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgeren DEM 8 725 320,45 med rente 8 % p.a. fra sagens anlæg til betaling sker.
3. Kommissionen tilpligtes at erstatte sagsøgeren alle yderligere tab, som virksomheden har lidt som følge af importforbuddet for kasakhstansk kaviar med virkning fra den 31.12.1999, idet sagsøgeren måtte afskedige sit personale og ophøre med sin erhvervs-mæssige virksomhed.
4. Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søagsmålsgrunde og væsentligste argumenter

— Retten har med urette lagt til grund, at Kommissionen var tillagt en vid skønsbeføjelse i forbindelse med vedtagelsen af beslutning 1999/244/EF⁽¹⁾, hvorved Kasakhstan blev fjernet fra listen over tredjelande, hvilket havde til følge, at kun en tilstrækkelig kvalificeret krænkelse af principperne om god forvaltningsskik til beskyttelse af sagsøgeren kunne begrunde en erstatningspligt for Kommissionen. Nævnte beslutning har hjemmel i artikel 2, stk. 3, i Rådets beslutning 95/408/EF, som efter forudsætninger og indhold sammenholdt med stk. 2, fastsætter de begrænsede kriterier, som Kommissionen skal tage i betragtning. Kommissionen skal fastslå, om myndighederne i tredjelandene har givet garantier, der mindst svarer til dem, der er fastsat i Rådets forordning 91/493/EØF, eller om de stadig består.

Vurderinger i forhold til disse garantier bygger på konkrete omstændigheder, som er udspecificeret i Rådets forordning 91/493, og på betingelser for produktion og afsætning af produkter importeret fra tredjelande, især sundhedsmæssige standarder i forbindelse med fremstillingen, som har til formål at beskytte forbrugernes sundhed. Disse betingelser skal konkret være opfyldt. Vurderingen giver ikke plads til landbrugs- eller erhvervs-politiske overvejelser.

— Retten har under alle omstændigheder overset, at Kommissionen åbenbart og groft har overskredet grænserne for sine skønsbeføjelser: De af Kommissionen udpegede veterinæreksperter har i deres rapport ganske vist angivet, at deres bedømmelse af »de herskende forhold i Kasakhstan for så vidt angår den gældende veterinærlovgivning,

den iværksatte sundhedspolitik og veterinærkontrol¹ også omfattede kaviar, men deres vurdering vedrører udelukkende fremstillingen af sandartfilet og hestekød. Kommissionen har forelagt Den Stående Veterinærkomité et forslag uden selv at foretage en prøvelse eller afvejning af eksperternes rapport, og uden at forelægge denne for Den Stående Veterinærkomité.

- Retten har endvidere overset, at Kommissionen tillige har tilsidesat princippet om beskyttelsen af den berettigede forventning til åbenbar skade for sagsøgeren: Efter offentliggørelsen af Kommissionens beslutning 1999/136 af 28. januar 1999 i De Europæiske Fællesskabers Tidende af 18.2.1999 var import af kaviar fra Kasakhstan stadig tilladt (liste II). På dette grundlag indgik sagsøgeren i begyndelsen af marts 1999 en kontrakt om levering af kaviar fra Kasakhstan for 1999-sæsonen. I januar 1999, før den 18. februar 1999, havde Kommissionen kendskab til resultaterne af undersøgelsen i den foreliggende rapport, som foranledigede Kommissionen til at forelægge Den Stående Veterinærkomité et forslag til behandling på et møde den 23. februar 1999, hvori sletningen på liste II var forudset. Henset til det lave antal berørte importører havde det været nemt for Kommissionen at informere disse virksomheder om de i januar foreliggende resultater af kontrolbesøgene og om de eventuelle konsekvenser heraf for kaviarimporten.

⁽¹⁾ Kommissionens beslutning af 26. marts 1999 om ændring af beslutning 97/296/EF om listen over tredjelande, hvorfra det er tilladt at indføre fiskerivarer til konsum, EFT L 91, s. 37.

Sag anlagt den 21. december 2001 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik

(Sag C-496/01)

(2002/C 44/16)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 21. december 2001 anlagt sag mod Den Franske Republik af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Maria Patakia, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til EF-traktatens artikel 43 og 49, idet den

- pålægger biomedicinske laboratorier, der er etableret i andre medlemsstater, den betingelse, at de skal have deres driftssted på det franske territorium for at opnå den nødvendige dritstilladelse, og
 - udelukker enhver refusion af udgifter til biomedicinske analyser, der er foretaget af et biomedicinsk analyselaboratorium, der er etableret i en anden medlemsstat.
2. Den Franske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

- Begrænsning af artikel 43 EF på grund af det forhold, at den administrative tilladelse, der er nødvendig for at drive et biomedicinsk laboratorium (artikel L 757 i Code de la Santé Publique), alene kan udstedes af præfekten i det departement, hvor laboratoriet skal drive virksomhed (artikel 15 i dekret nr. 76-1004). Denne bestemmelse udelukker, at der åbnes en virksomhed i form af et kontor eller et agentur. Kommissionen bestrider ikke, at en medlemsstat har mulighed for at fastsætte en ordning med tilladelse til laboratorievirksomhed. En sådan ordning skal imidlertid tage hensyn til forskrifter og garantier, der allerede er opfyldt i en anden medlemsstat, hvor virksomheden er etableret, uden at det udelukkes, at der kan være et højere sundhedsbeskyttelsesniveau i den første medlemsstat. I modsat fald ville den manglende hensyntagen til garantier, der allerede er opfyldt i en anden medlemsstat, føre til en situation, hvor de skridt, der skal foretages for at opnå en tilladelse, er en gentagelse i forhold til den tilladelse, som det udenlandske laboratorium allerede har opnået i den medlemsstat, hvor det er etableret. En sådan situation er i strid med proportionalitetsprincippet, hvorefter de forfulgte formål skal nås med de mindst restriktive midler.

- Begrænsning af artikel 43 EF og 49 EF på grund af det forhold, at de franske bestemmelser (artikel R 332 — 3 i Code de la Sécurité Sociale) begrænser sygeforsikringskassernes bidrag til undtagelsestilfælde, det vil sige, når den forsikrede har godtgjort, at han ikke på det franske territorium kunne modtage den passende behandling, hvilket i øvrigt aldrig er tilfældet med biomedicinske laboratorier. Dette udgør en hindring for den frie udveksling af tjenesteydelser (tilfælde, hvor et udenlandske laboratorium ikke har et forretningssted i Frankrig) og for retten til at oprette sekundære forretningssteder (tilfælde, hvor et laboratorium har et sekundært forretningssted, hvor analyserne dog ikke altid foretages).

Kommissionen er af den opfattelse, at disse begrænsninger ikke er berettiget af navnlig hensyn til folkesundheden. De garantier, der findes i Rådets direktiver inden for området (93/16/EØF, 85/432/EØF, 85/433/EØF, 78/1026/EØF og

78/1027/EØF) sikrer i vidt omfang kvaliteten af medicinske tjenesteydelser, således at specifikke foranstaltninger, der begrænser de grundlæggende friheder i traktaten, skal være undtagelser og støttes på særlige hensyn. Hvad angår navnlig kontrollen, er det intet til hinder for, at de laboratorier, der er etableret i andre medlemsstater, frivilligt indvilliger i at ville opfylde franske standarder på tidspunktet for anmodningen om tilladelse, og der er heller intet til hinder for, at de franske sundhedsinspektører tager til udlandet, såfremt de berørte laboratorier frivilligt har indvilliget i denne kontrol.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 19. december 2001 af tribunal d'arrondissement de Luxembourg i sagen Zita Modes Sarl mod Administration de l'enregistrement et des domaines

(Sag C-497/01)

(2002/C 44/17)

Ved dom afsagt den 19. december 2001, indgået til Domstolens Justitskontor den 24. december 2001, har tribunal d'arrondissement de Luxembourg i sagen Zita Modes Sarl mod Administration de l'enregistrement et des domaines forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

1. Skal artikel 5, stk. 8, i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes

lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag⁽¹⁾, fortolkes således, at overdragelsen af en samlet formuemasse til en afgiftspligtig person er en tilstrækkelig betingelse, for at fritage transaktionen for merværdiafgift, uanset den afgiftspligtige persons virksomhed og hvilken brug han gør af de overdragne goder?

2. Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende, skal sjette artikels 5, stk. 8, da fortolkes således, at der ved overdragelsen af en samlet formuemasse til en afgiftspligtig person skal forstås en hel eller delvis overdragelse af en virksomhed til en afgiftspligtig person, som fortsætter hele den overdragne virksomheds aktivitet eller fortsætter aktiviteter inden for den branche, som svarer til den delvis overdragne formuemasse, eller kun en hel eller delvis overdragelse af en samlet formuemasse til en afgiftspligtig person, som helt eller delvist fortsætter overdragerens form for aktivitet, uden at der foreligger en overdragelse af virksomheden eller af en del af virksomheden?
3. Såfremt ét af leddene i det andet spørgsmål besvares bekræftende, skal eller kan en medlemsstat da i henhold til artikel 5, stk. 8 kræve, at den begunstigedes virksomhed udøves i overensstemmelse med den tilladelse til etablering inden for den pågældende aktivitet eller branche, der er udstedt af det kompetente organ, forudsat at den udøvede aktivitet er omfattet af det lovlige økonomiske kredsløb i den forstand, hvori dette udtryk er anvendt i Domstolens praksis?

⁽¹⁾ EFT L 145 af 13.6.1977, s. 1.

RETTE I FØRSTE INSTANS

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 22. november 2001

i sag T-139/98, *Amministrazione Autonoma dei Monopoli di Stato (AAMS) mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber*⁽¹⁾

(Konkurrence — EF-traktatens artikel 86 (nu artikel 82 EF) — misbrug af dominerende stilling — cigaretsektoren i Italien — distributionskontrakt — mislige vilkår — mislig adfærd — nedsættelse af bøde)

(2002/C 44/18)

(Processprog: italiensk)

I sag T-139/98, *Amministrazione Autonoma dei Monopoli di Stato (AAMS)* ved advokati dello Stato P.G. Ferri og D. Del Gaizo, og med valgt adresse i Luxembourg, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: G. Marenco og L. Pignataro), støttet af Rothmans International Europe BV, Amsterdam (Nederlandene), ved advokat og solicitor S. Crosby, og med valgt adresse i Luxembourg, samt JT International BV, tidligere R.J. Reynolds International BV (Nederlandene), ved advocats O.W. Brouwer, J.-N. Louis og T. Janssens, og med valgt adresse i Luxembourg, angående en principal påstand om annullation af Kommissionens beslutning af 17. juni 1998 om en procedure efter EF-traktatens artikel 86 (IV/36.010-F3 — *Amministrazione Autonoma dei Monopoli di Stato*) (EFT L 252, s. 47) og en subsidiær påstand om nedsættelse af den pålagte bøde, har Retten (Femte Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, P. Lindh, og dommerne R. García-Valdecasas og J.D. Cooke; justitssekretær: referendar E. Sheehan, den 22. november 2001 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.
- 2) AAMS betaler Kommissionens og intervenienternes omkostninger samt egne omkostninger.

⁽¹⁾ EFT C 358 af 21.11.1998.

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 18. september 2001

i sag T-112/99, *Métropole télévision (M6) m.fl. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber*⁽¹⁾

(Annullationssøgsmål — konkurrence — betalings-TV — fælles foretagende — EF-traktatens artikel 85 (nu artikel 81 EF) — traktatens artikel 85, stk. 1 — negativattest — accessorisk begrænsning — rimelighedsregel — traktatens artikel 85, stk. 3 — beslutning om fritagelse — varighed)

(2002/C 44/19)

(Processprog: fransk)

I sag T-112/99, *Métropole Télévision (M6)*, Neuilly-sur-Seine (Frankrig), *Suez-Lyonnaise des eaux*, Nanterre (Frankrig), *France Télécom*, Paris, ved avocat D. Théophile, og med valgt adresse i Luxembourg, og *Télévision Française 1 SA (TF1)*, Paris, ved advocats P. Dunaud og P. Elsen, og med valgt adresse i Luxembourg, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: E. Gippini Fournier og K. Wiedner), støttet af CanalSatellite, Paris, ved advocats L. Cohen-Tanugi og F. Brunet, og med valgt adresse i Luxembourg, angående en påstand om annullation af artikel 2 og 3 i Kommissionens beslutning 1999/242/EF af 3. marts 1999 om en procedure efter EF-traktatens artikel 85 (IV/36.237 — TPS) (EFT L 90, s. 6), har Retten (Tredje Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, J. Azizi, og dommerne K. Lenaerts og M. Jaeger; justitssekretær: fuldmægtig D. Christensen, den 18. september 2001 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.
- 2) Sagsøgerne betaler deres egne sagsomkostninger samt de af Kommissionen og intervenienten afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EFT C 226 af 7.8.1999.

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 15. november 2001

i sag T-128/99, **Signal Communications Ltd mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)** ⁽¹⁾

(EF-varemærker — ordet TELEYE — ansøgning vedlagt en påberåbelse af prioritet for det ældre varemærke TELEEYE — anmodning om berigtigelse — væsentlig ændring af varemærket)

(2002/C 44/20)

(Processprog: engelsk)

I sag T-128/99, Signal Communications Ltd, Hong Kong (Kina), ved advokaterne J. Grayston og A. Bywater, og med valgt adresse i Luxembourg, mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (befuldmægtigede: F. López de Rego og G. Humphreys), angående en påstand om annullation af afgørelsen af 24. marts 1999 (sag R219/1998-1) fra Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design), der blev meddelt sagsøgeren den 25. marts 1999, har Retten (Fjerde Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, P. Mengozzi, og dommerne R.M. Moura Ramos og V. Tiili; justitssekretær: fuldmægtig D. Christensen, den 15. november 2001 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Den af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) truffne afgørelse af 24. marts 1999 (sag R 219/1998-1) annulleres.
- 2) Harmoniseringskontoret bærer sine egne omkostninger og betaler sagsøgerens omkostninger.

⁽¹⁾ EFT C 226 af 7.8.1999.

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 15. november 2001

i sag T-194/99, **Cristiano Sebastiani mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber** ⁽¹⁾

(Tjenestemænd — forfremmelse — bedømmelsesrapport — fravær — sammenligning af fortjenester)

(2002/C 44/21)

(Processprog: fransk)

I sag T-194/99, Cristiano Sebastiani, Bruxelles, ved advokaterne J.-N. Louis, G.-F. Parmentier og V. Peere, og med valgt adresse i Luxembourg, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: C. Berardis-Kayser og D. Waelbroeck), angående en påstand om annullation af Kommissionens afgørelse om ikke at forfremme ham til lønklasse A 6 i forfremmelsesåret 1998, har Retten, sat af dommer M.P. Mengozzi; justitssekretær: fuldmægtig M.J. Palacio González, den 15. november 2001 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Kommissionens afgørelse om ikke at forfremme sagsøgeren til lønklasse A 6 i forfremmelsesåret 1998 annulleres.
- 2) Kommissionen betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EFT C 314 af 30.10.1999.

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 15. november 2001

i sag T-142/00, **Michel Van Huffel mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber** ⁽¹⁾

(Tjenestemænd — adgang til interne udvælgelsesprøver — entreprisekontrakter — meddelelse om udvælgelsesprøve — adgangsbetingelse at tilhøre det vedtægtsmæssige personale)

(2002/C 44/22)

(Processprog: fransk)

I sag T-142/00, Michel Van Huffel, midlertidig ansat ved Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, med bopæl i Chaumont-Gistoux (Belgien), ved advokaterne J.-N. Louis

og V. Peere, og med valgt adresse i Luxembourg, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: J. Currall, F. Clotuche-Duvieusart og D. Waelbroeck), angående en påstand om annullation af den beslutning, som udvælgelseskomitéen for den interne udvælgelsesprøve KOM/TA/99 har truffet om ikke at give sagsøgeren adgang til prøverne i forbindelse med denne udvælgelsesprøve, har Retten (Fjerde Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, P. Mengozzi, og dommerne V. Tiili og R.M. Moura Ramos; justitssekretær: referendar S. Haukka, den 15. november 2001 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Kommissionen frifindes.
- 2) Hver part bærer sine egne omkostninger.

(¹) EFT C 247 af 26.8.2000.

KENDELSE AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 19. september 2001

i sag T-64/99 DEP, UK Coal plc mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (¹)

(Fastsættelse af sagsomkostninger)

(2002/C 44/23)

(Processprog: engelsk)

I sag T-64/99 DEP, UK Coal plc, tidligere RJB Mining plc, Harworth (Det Forenede Kongerige), ved solicitor J. Lawrence, og med valgt adresse i Luxembourg, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: K.-D. Borchardt og N. Khan), angående en begæring om fastsættelse af de sagsomkostninger, som sagsøgte skal erstatte sagsøgeren efter Rettens kendelse af 25. juli 2000, sag T-64/99, RJB Mining mod Kommissionen (ikke trykt i Samling af Afgørelser), har Retten (Anden Udvidede Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, A. W. H. Meij, og dommerne K. Lenaerts, A. Potocki, M. Jaeger og J. Pirrung; justitssekretær: H. Jung, den 19. september 2001 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

De udgifter, som kan kræves erstattet af sagsøgeren i sag T-64/99, fastsættes til 13 000 GBP.

(¹) EFT C 160 af 5.6.1999.

KENDELSE AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 11. september 2001

i sag T-270/99, Polyxeni Tessa og Andreas Tessa mod Rådet for Den Europæiske Union (¹)

(Annullationssøgsmål — fysiske eller juridiske personer — retsakter, der berører dem umiddelbart og individuelt — Rådets beslutning i henhold til EF-traktatens artikel 93, stk. 2, tredje afsnit (nu artikel 88, stk. 2, tredje afsnit) — afvisning)

(2002/C 44/24)

(Processprog: græsk)

I sag T-270/99, Polyxeni Tessa og Andreas Tessa, Larissa (Grækenland), ved advokat A. Tessa, og med valgt adresse i Luxembourg, mod Rådet for Den Europæiske Union (befuldmægtigede: J. Carbery og D. Zachariou), støttet af Den Helleniske Republik (befuldmægtigede: I. Chalkias og P. Mylonopoulos), angående en påstand om annullation af Rådets beslutning af 15. december 1998 om den græske stats overtagelse af visse landbrugsorganisationers gældsposter til den græske landbrugsbank, har Retten (Femte Udvidede Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, P. Mengozzi, og dommerne R. García-Valdecasas, V. Tiili, R.M. Moura Ramos og J.D. Cooke; justitssekretær: H. Jung, den 11. september 2001 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

- 1) Sagen afvises.
- 2) Sagsøgerne bærer deres egne omkostninger samt Rådets omkostninger.
- 3) Den Helleniske Republik bærer sine egne omkostninger.

(¹) EFT C 63 af 4.3.2000.

KENDELSE AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS**den 19. september 2001**

i sagerne T-54/00 og T-73/00, Federación de Cofradías de Pescadores de Guipúzcoa m.fl. mod Rådet for Den Europæiske Union⁽¹⁾

(Fisk — bevarelse af havressourcerne — udveksling af fiskekvoter — overførsel af fiskekvote for ansjoser der er tildelt Den Portugisiske Republik — annullationssøgsmål — ulovlighedsindsigelse — formalitet)

(2002/C 44/25)

(Processprog: spansk)

I sagerne T-54/00, Federación de Cofradías de Pescadores de Guipúzcoa, San Sebastián (Spanien), Federación de Cofradías de Pescadores de Vizcaya, Bilbao (Spanien), Federación de Cofradías de Pescadores de Cantabria, Santander (Spanien), og 59 andre sagsøgere, og T-73/00, Nicolás Martínez Rey m.fl., La Coruña (Spanien), Porvenir Numero Cuarto, SL, Riviera, La Coruña, Hermanos Deza, SL, Sanxenxo, Pontevedra (Spanien), ved advokaterne J.R. Garcia-Gallardo Gil-Fournier og D. Domínguez Pérez, mod Rådet for Den Europæiske Union (befuldmægtigede: J. Carbery, I. Diez Parra og M. Sims-Robertson), støttet af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: T. van Rijn og J. Guerra Fernández), angående en påstand i begge sager om, dels at den niende rubrik i bilag I D til Rådets forordning (EF) nr. 2742/1999 af 17. december 1999 om fastsættelse for år 2000 af fiskerimuligheder og dertil knyttede betingelser for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande gældende for EF-farvande og for EF-fartøjer i andre farvande, som er omfattet af fangstbegrænsninger, og om ændring af forordning (EF) nr. 66/98 (EFT L 341, s. 1), annulleres, og dels at bilag IV, punkt 1.1, andet afsnit, nr. i), til Rådets forordning (EF) nr. 685/95 af 27. marts 1995 om forvaltning af fiskeriindsatsen, for så vidt angår visse fiskerizoner og visse fiskeressourcer i Fællesskabet (EFT L 71, s. 5), fastslås at være ulovlig, har Retten (Tredje Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, J. Azizi, og dommerne K. Lenaerts og M. Jaeger; justitssekretær: H. Jung, den 19. september 2001 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

- 1) Sagerne T-54/00 og T-73/00 forenes med henblik på kendelsen.
- 2) Sagerne afvises.

3) Sagsøgerne bærer deres egne såvel som Rådets omkostninger.

4) Kommissionen bærer sine egne omkostninger.

(¹) EFT C 135 af 13.5.2000 og C 163 af 10.6.2000.

KENDELSE AFSAGT AF PRÆSIDENTEN FOR RETTEN I FØRSTE INSTANS**den 8. oktober 2001**

i sag T-236/00 R II, Gabriele Stauner m.fl. mod Europa-Parlamentet og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Særlige rettergangsformer — rammeaftale om forbindelserne mellem Europa-Parlamentet og Kommissionen — artikel 197 EF — procesreglementets artikel 108 og 109 — formaliteten)

(2002/C 44/26)

(Processprog: tysk)

I sag T-236/00 R II, Gabriele Stauner, Wolfratshausen (Tyskland), Freddy Blak, Næstved (Danmark), Heide Rühle, Stuttgart (Tyskland), Esko Olavi Seppänen, Helsinki, Bart Staes, Antwerpen (Belgien), medlemmer af Europa-Parlamentet, ved Rechtsanwältin J. Sedemund og T. Lübbig, og med valgt adresse i Luxembourg, mod Europa-Parlamentet (befuldmægtigede: C. Pennera og M. Berger) og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: U. Wölker og X. Lewis), angående en begæring i henhold til artikel 108 og 109 i Rettens procesreglement med påstand dels om udsættelse af gennemførelsen af punkt 3.2, første led, og punkt 3.3 i bilag 3 til rammeaftalen af 5. juli 2000 om forbindelserne mellem Europa-Parlamentet og Kommissionen (EFT 2001 C 121, s. 122), dels om vedtagelse af andre foreløbige foranstaltninger, har Rettens præsident den 8. oktober 2001 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

- 1) Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.
- 2) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

KENDELSE AFSAGT AF PRÆSIDENTEN FOR RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 15. juni 2001

i sag T-339/00 R, Bactria Industriehygiene-Service GmbH mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag om foreløbige forholdsregler — forordning (EF) nr. 1896/2000 — direktiv 98/8/EF — uopsættelighed — foreligger ikke)

(2002/C 44/27)

(Processprog: engelsk)

I sag T-339/00 R, Bactria Industriehygiene-Service GmbH, Kirchheimbolanden (Tyskland), ved advokats K. Van Maldegem og C. Mereu, og med valgt adresse i Luxembourg, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: R. Wainwright og L. Ström), angående en begæring om udsættelse af gennemførelsen af artikel 6, stk. 2 og 3, og artikel 7, stk. 1, Kommissionens forordning (EF) nr. 1896/2000 af 7. september 2000 om den første fase i det program, der er omhandlet i artikel 16, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/8/EF om biocidholdige produkter (EFT L 228, s. 6), har Rettens præsident den 15. juni 2001 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

- 1) *Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.*
- 2) *Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.*

KENDELSE AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 25. oktober 2001

i sag T-354/00, Métropole télévision SA (M6) mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber⁽¹⁾

(Konkurrence — afvisning af en klage — formalitetsindsigelse — beslutning der bekræfter en beslutning, der er anfægtet inden for fristerne — afvisning)

(2002/C 44/28)

(Processprog: fransk)

I sag T-354/00, Métropole télévision SA (M6), Paris, ved advokat D. Théophile, og med valgt adresse i Luxembourg, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægti-

gede: K. Wiedner og B. Mongin), angående en påstand om annullation af Kommissionens beslutning af 12. september 2000 om afvisning af sagsøgerens klage af 6. marts 2000, har Retten (Anden Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, R.M. Moura Ramos, og dommerne J. Pirrung og A.W.H. Meij; justitssekretær: H. Jung, den 25. oktober 2001 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

- 1) *Sagen afvises.*
- 2) *Sagsøgeren betaler sagens omkostninger.*
- 3) *Det er uformødent at tage stilling til European Broadcasting Union's interventionsbegæring.*

⁽¹⁾ EFT C 79 af 10.3.2001.

KENDELSE AFSAGT AF PRÆSIDENTEN FOR RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 2. august 2001

i sag T-111/01 R, Saxonia Edelmetalle GmbH mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag om foreløbige forholdsregler — udsættelse af gennemførelsen — statsstøtte — retlig interesse i søgsmål — uopsættelighed)

(2002/C 44/29)

(Processprog: tysk)

I sag T-111/01 R, Saxonia Edelmetalle GmbH, Halsbrücke (Tyskland), ved advokat P. von Woedtke, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: V. Kreuzschitz og V. Di Bucci), angående en begæring om udsættelse af gennemførelsen af Kommissionens beslutning af 28. marts 2001 (beslutning K(2001) 1028) om statsstøtte, som Forbundsrepublikken Tyskland har ydet til EFBE Verwaltungs GmbH & Co. Management KG (nu Lintra Beteiligungsholding GmbH, et holdingselskab omfattende Zeitzer Maschinen, Anlagen Geräte GmbH, LandTechnik Schlüter GmbH, ILKA MAFA Kältetechnik GmbH, SKL Motoren- und Systembautechnik GmbH, SKL Spezialapparatebau GmbH, Magdeburger Eisengiesserei GmbH, Saxonia Edelmetalle GmbH og Gothaer Fahrzeugwerk GmbH), har Rettens præsident den 2. august 2001 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

- 1) *Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.*
- 2) *Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.*

**KENDELSE AFSAGT AF PRÆSIDENTEN FOR RETTEN I
FØRSTE INSTANS**

den 12. september 2001

**i sag T-139/01 R, Comafrika SpA og Dole Fresh Fruit
Europe Ltd. & Co. mod Kommissionen for De Europæiske
Fællesskaber**

*(Sag om foreløbige forholdsregler — fælles markedsordning
for bananer — tildeling af importlicenser — formaliteten —
betingelser for at træffe foreløbige forholdsregler — de
begærede forholdsreglers foreløbige karakter)*

(2002/C 44/30)

(Processprog: engelsk)

I sag T-139/01 R, Comafrika SpA, Genoa (Italien), og Dole Fresh Fruit Europe Ltd. & Co., Hamborg (Tyskland), ved solicitor B. O'Connor og barrister P.B.G. Martin mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: X. Lewis og C. Van der Hauwaert), angående en begæring om udsættelse af gennemførelsen af Kommissionens forordning (EF) nr. 896/2001 af 7. maj 2001 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 404/93 for så vidt angår ordningen for indførsel af bananer til EF (EFT L 126, s. 6) og af Kommissionens forordning (EF) nr. 1121/2001 af 7. juni 2001 om fastsættelse af justeringskoefficienter til multiplikation af referencemængden for de enkelte traditionelle importører under importtoldkontingenterne for bananer (EFT L 153, s. 12), har Rettens præsident den 12. september 2001 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

- 1) *Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.*
- 2) *Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.*

**KENDELSE AFSAGT AF PRÆSIDENTEN FOR RETTEN I
FØRSTE INSTANS**

den 22. oktober 2001

**i sag T-141/01 R, Entorn, Societat Limitada Enginyeria i
Serveis mod Kommissionen for De Europæiske Fællesska-
ber**

*(Særlige rettergangsformer — fumus boni juris — uopsætte-
lighed — ophævelse af et finansielt tilskud fra Fællesskabet)*

(2002/C 44/31)

(Processprog: spansk)

I sag T-141/01 R, Entorn, Societat Limitada Enginyeria i Serveis, Barcelona (Spanien), ved abogado M.C. Belard-Kopke Marques-Pinto, og med valgt adresse i Luxembourg, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: L. Visaggio og S. Pardo Quintillán), angående en begæring om udsættelse af gennemførelsen af Kommissionens beslutning K(1999)534 af 4. marts 1999 om ophævelse af et finansielt tilskud fra Fællesskabet, har Rettens præsident den 22. oktober 2001 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

- 1) *Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.*
- 2) *Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.*

**KENDELSE AFSAGT AF PRÆSIDENTEN FOR RETTEN I
FØRSTE INSTANS**

den 18. oktober 2001

**i sag T-196/01 R, Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis
mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**

*(Særlige rettergangsformer — EUGFL — ophævelse af et
finansielt tilskud — uopsættelighed — foreligger ikke)*

(2002/C 44/32)

(Processprog: græsk)

I sag T-196/01 R, Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis ved advokat D. Nikopoulos mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: M. Condou-Durande), angående en begæring om udsættelse af gennemførelsen af Kommissionens beslutning K(2001)1284 af 8. juni 2001 om ophævelse af et finansielt tilskud fra Fællesskabet, har Rettens præsident den 18. oktober 2001 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

- 1) *Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.*
- 2) *Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.*

Sag anlagt den 2. november 2001 af Aslantrans AG mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-282/01)

(2002/C 44/33)

(Processprog: tysk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 2. november 2001 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Aslantrans AG, Rickenbach bei Wil (Schweiz), ved Rechtsanwalt J. Weigell, som befuldmægtiget.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Annullation af Kommissionens beslutning af 18.7.2001, der konstaterer, at Tysklands tilbagebetaling af importafgifter til sagsøgeren er ubegrundet (REM 19/00), og Tyskland bemyndiges i henhold til artikel 908, stk. 3, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/9⁽¹⁾ til at tilbagebetale sagsøgeren 395 392,01 DM for den erlagte told i overensstemmelse med dennes klage af 28.5.1998.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren toldbehandlede i maj 1997 via et toldkontor i Belgien 12 110 000 stk. cigaretter til forsendelse uden for Fællesskabet med transport fra Antwerpen til Montenegro med bestemmelsestoldmyndighed i Østrig. Under et ophold på en rasteplass ved motorvejen blev lastbilen med anhænger stjålet, og lastbilchaufføren indgav straks politianmeldelse.

Der er mellem parterne uenighed om, hvorvidt sagsøgte på grund af sagens omstændigheder er forpligtet til, i henhold til artikel 239 i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92⁽²⁾, at tillade Tyskland at tilbagebetale den allerede erlagte importafgift.

Sagsøgeren har gjort gældende, at påstanden om tilbagebetaling bør imødekommes allerede fordi Kommissionen ikke har truffet en beslutning inden for ni-måneders fristen nævnt i artikel 907 i gennemførelsesforordningen vedrørende toldkodeksen. Endvidere har sagsøgeren været offer for en kriminel handling inden for den organiserede kriminalitets rammer, og tyveriet af lastbilen er en »særlig omstændighed«, som omhandlet i artikel 239 i forordning (EØF) nr. 2913/92.

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2.7.1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 253, s. 1).

⁽²⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12.10.1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 302, s. 1).

Sag anlagt den 13. november 2001 af Organización de Productores de Túnidos Congelados mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-283/01)

(2002/C 44/34)

(Processprog: spansk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 13. november 2001 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Organización de Productores de Túnidos Congelados, Bermeo (Vizcaya, Spanien), ved advokaterne Ramón Garcia-Gallardo og Javier Guillén Carrau.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Sagen antages til realitetsbehandling.
- Annullation af de bestemmelser, som sagen vedrører, og hvorved Kommissionen har nedsat de beløb, der kan ydes OPTUC i udligningsgodtgørelse, nemlig artikel 2, stk. 2, og bilaget til Kommissionens forordning (EF) nr. 1670/2001 af 20. august 2001 om ydelse af udligningsgodtgørelse til producentorganisationerne for tunfisk leveret til forarbejdningsindustrien i perioden 1. oktober til 31. december 2000⁽¹⁾.

- Der anordnes alle de øvrige foranstaltninger, Retten anser for hensigtsmæssige med henblik på, at Kommissionen opfylder sine forpligtelser ifølge artikel 233 EF, navnlig at Kommissionen foretager en fornyet undersøgelse af forholdene.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale alle sagsøgerens sagsomkostninger.
- Subsidiært annulleres hele den anfægtede beslutning.
- Det i punkt 72 i beslutningen gengivne tilsagn fra sagsøgeren annulleres.
- Sagsøgte tilpligtes at afholde sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren, som er en spansk producentorganisation for dybfrosset tunfisk, og som allerede har anfægtet en række kommissionsforordninger ved Retten i Første Instans om ydelse af udligningsgodtgørelse til producentorganisationerne for tunfisk leveret til Fællesskabets forarbejdningsindustri i perioden 1. juli til 30. september 2000⁽²⁾, anfægter under denne sag forordningen vedrørende perioden 1. oktober til 31. december 2000.

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter svarer til de i sag T-142/01⁽³⁾ anførte.

⁽¹⁾ EFT L 224, s. 4.

⁽²⁾ Sag T-142/01.

⁽³⁾ EFT C 245, s. 28.

Sag anlagt den 27. november 2001 af Der Grüne Punkt — Duales System Deutschland AG mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-289/01)

(2002/C 44/35)

(Processprog: tysk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 27. november 2001 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Der Grüne Punkt — Duales System Deutschland AG, Köln (Tyskland) ved advokaterne W. Deselaers, B. Meyring og E. Wagner og med valgt adresse i Luxembourg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Artikel 3, litra a) og b), i Kommissionens beslutning af 17. september 2001 (K/2001) 2672 endelig. udg.) om en procedure i henhold til artikel 81 EF og artikel 53 i EØS-aftalen annulleres.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har i Tyskland siden 1991 drevet den eneste landsdækkende ordning for tilbagetagelse og nyttiggørelse af brugt salgsemballage, som er forsynet med sagsøgerens varemærke »Der Grüne Punkt«. Sagsøgte organiserer regelmæssig indsamling af salgsemballage hos næsten alle private husholdninger i Tyskland. Sagsøgeren giver i henhold til en ensartet varemærkelicensaftale inden- og udenlandske producenter og/eller distributører ret til at mærke salgsemballage, der er omfattet af sagsøgerens fritagelsesordning.

I september 1992 anmeldte sagsøgeren sine vedtægter og et eksemplar af de aftaler, der ligger til grund for ordningen, til Kommissionen. I januar 1996 afgav sagsøgeren på foranledning af sagsøgte det i punkt 71 i den anfægtede beslutning omtalte og med flere begrænsninger forsynede tilsagn om deltagelse. I marts 1997 tilkendegav Kommissionen i henhold til artikel 19, stk. 3, i forordning nr. 17, at den agtede at indtage en positiv holdning til alle de anmeldte aftaler⁽¹⁾.

I en beslutning af 20. april 2001 pålagde Kommissionen sagsøgeren at tillade en anvendelse af varemærket »Der Grüne Punkt« også på emballage, der ikke deltager i sagsøgerens men i en konkurrents ordning, og som skal bortskaffes gennem denne. Sagsøgte har anfægtet denne beslutning under en ved Retten i Første Instans anlagt sag⁽²⁾.

I juni 2001 meddelte Kommissionen sagsøgeren, at den havde til hensigt at knytte påbud til sin fritagelsesbeslutning. Ifølge sagsøgeren går disse langt ud over de tilsagn, sagsøgeren har givet. Den 17. september 2001 vedtog sagsøgte endelig den omtvistede fritagelsesbeslutning med de to bebudede påbud.

Sagsøgeren har nedlagt påstand om annullation af artikel 3, litra a) og b), i denne beslutning og har herved anført, at de deri angivne påbud skader sagsøgerens retsstilling, idet sagsøgeren tvinges til at acceptere, at konkurrenter benytter sagsøgerens indsamlings- og sorteringsanlæg.

Sagsøgeren gør gældende, at sagsøgte med påbudet i beslutningens artikel 3, litra a), har anvendt artikel 81, stk. 3, EF forkert, bl.a. fordi påbudet er objektivt unødvendigt, da afbenyttelse af indsamlings- og sorteringsanlæggene på ingen måde er absolut nødvendig for konkurrenters virksomhed. Endvidere fører ifølge sagsøgeren påbudet, der er uforholdsmæssigt byrdefuldt, til et indgreb i sagsøgerens mærkes specielle genstand og til en konkurrencefordrejning til skade for sagsøgeren.

Sagsøgeren har yderligere gjort gældende, at sagsøgte med pålægget i artikel 3, litra a), har anvendt artikel 86, stk. 2, EF forkert, idet sagsøgeren, der har fået overdraget udførelsen af tjenesteydelser af almen interesse, ikke længere kan udnytte sin landsdækkende ordning på økonomisk acceptable betingelser og gennemføre den nødvendige økonomiske udligning mellem rentable og mindre rentable virksomhedsområder.

Endvidere har sagsøgte ifølge sagsøgeren med pålægget i artikel 3, litra b), anvendt artikel 81, stk. 3, EF, og artikel 86, stk. 2, EF forkert, og sagsøgte har endelig ved at udvirke tilsagnet af 25. september 1998 (grund 72) tilsidesat princippet om fri adgang til at benytte de disponible retsmidler.

(¹) EFT C 100, s. 4.

(²) Sag T-151/01, Der Grüne Punkt — Duales System Deutschland AG mod Kommissionen, EFT 2001 C 289, s. 26.

Sag anlagt den 28. november 2001 af Land Brandenburg mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-290/01)

(2002/C 44/36)

(Processprog: tysk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 28. november 2001 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Land Brandenburg (Tyskland) ved Rechtsanwälte G. Schohe og T. Masing, og med valgt adresse i Luxembourg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Den beslutning fra Kommissionen, som er indeholdt i debetnota nr. 3240305411 af 13. september 2001 vedrørende projekt nr. LIFE94/D/A211/D/00029/BND, aftale nr. B4-3200/94/730, og som er rettet til sagsøgeren, annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren anfægter et krav om tilbagebetaling af et fællesskabstilskud på 464 329,22 EUR, som Kommissionen har fremsat med den omtvistede debetnota.

Inden for rammerne af LIFE-projektet (¹) indgik sagsøgeren en aftale med Fællesskabet vedrørende foretagendet »Renaturierung »Brandenburgische Elbtalau«: indledende planer og delprojekt Gnevsdorfer Werder«. Kommissionen forpligtede sig til at bidrage med 50 % af omkostningerne til foretagendet, dog ikke over 1,5 mio. ECU. Projektet, som gik ud på at forberede tilbagerykningen af digerne mellem kommunerne Lenzen og Wustrow, blev afsluttet i 1998. Kort før afslutningen af projektet viste det sig, at det ikke var muligt at rykke diget så langt tilbage, som det oprindeligt var planlagt.

I februar 2001 meddelte Kommissionen, at sagsøgeren efter dens opfattelse ved gennemførelsen af projektet delvist havde fraveget aftalen, og eftersom sagsøgeren havde reduceret projektfladen, kunne Kommissionen kun deltage i finansieringen af den reducerede del af foretagendet. Med den anfægtede beslutning anmodede Kommissionen sagsøgeren om tilbagebetaling af 464 329,33 EUR.

Sagsøgeren gør gældende, at Fællesskabet ikke kan gennemføre det omtvistede tilbagesøgningskrav ved en kommissionsbeslutning, og at det var forpligtet til at anlægge sag ved de nationale domstole. Derudover har Kommissionen tilsidesat sin begrundelsespligt og sagsøgerens ret til kontradiktion. Endelig har Kommissionen tilsidesat proportionalitetsprincippet.

(¹) Jf. Rådets forordning (EØF) nr. 1973/92 af 21.5.1992 om oprettelse af et finansielt instrument for miljøet (LIFE) (EFT L 206, s. 1), som ændret ved forordning (EF) nr. 1404/96 af 15.7.1996 (EFT L 181, s. 1).

Sag anlagt den 30. november 2001 af Dessauer Versorgungs- und Verkehrsgesellschaft mbH — DVV — Stadtwerke og fire andre virksomheder mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-291/01)

(2002/C 44/37)

(Processprog: tysk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 30. november 2001 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Dessauer Versorgungs- und Verkehrsgesellschaft mbH — DVV — Stadtwerke, Dessau

(Tyskland), Neubrandenburger Stadtwerke GmbH, Neubrandenburg (Tyskland), Stadtwerke Schwäbisch Hall GmbH, Schwäbisch Hall (Tyskland), Stadtwerke Tübingen GmbH, Tübingen (Tyskland) og Stadtwerke Uelzen GmbH, Uelzen (Tyskland) ved Rechtsanwältin D. Fouquet.

Sagsøgerne har nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås, at det var i strid med artikel 232 EF, at Kommissionen ikke inden to måneder efter, at den havde modtaget den ved skrivelse af 29. august 2001 fremsatte forskriftsmæssige opfordring til at handle i henhold til artikel 232, stk. 2, EF, ikke havde behandlet og truffet afgørelse vedrørende sagsøgernes klage, som var baseret på traktatens artikel 87 EF og 88 EF.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger, inklusive sagsøgernes omkostninger, uanset om Kommissionen efter sagsanlægget efterkommer opfordringen til at handle og Domstolen finder, at søgsmålet dermed er uden genstand.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgerne er tyske kommunale værker, som selv producerer strøm. Som energiforsyningsvirksomheder har sagsøgerne siden indførelsen af konkurrence på strømmarkedet konkurreret med de 19 eksisterende kernekraftværker, som producerer strøm i Forbundsrepublikken Tyskland.

Ifølge sagsøgerne opbygger kernekraftværkerne reserver i deres virksomheds- og skatteregnskaber til dækning af udgifterne i forbindelse med en fremtidig nedlukning og til brug for bortskaffelsen af bestrålet materiale samt radioaktivt erhvervsaffald. Omkostningerne med henblik på bortskaffelse og nedlukning medregnes i omsætningen fra den løbende strømproduktion. Den erhvervsretlige pligt til at opbygge reserver har imidlertid også indflydelse på beskatningen af kernekraftværkerne. Som konsekvens af de tyske skatteregler råder kernekraftværkerne frit over stadig større beløb, som de egentlig skulle betale i henhold til skattereglerne.

Sagsøgerne gør gældende, at den skattemæssige fritagelse for reserver til fordel for kernekraftværker udgør en retsstridig, ikke-anmeldt støtteforanstaltning fra Forbundsrepublikken Tyskland, og at den er uforenelig med fællesmarkedet. De gør gældende, at Kommissionen burde have iværksat en forskriftsmæssig procedure mod Forbundsrepublikken Tyskland i henhold til artikel 10, stk. 1, artikel 13, stk. 1, og

artikel 4, stk. 4, i Rådets forordning (EF) nr. 659/1999⁽¹⁾. På grundlag af denne procedure burde Kommissionen herefter på baggrund af de foreliggende støtteretlige omstændigheder have truffet en negativ afgørelse mod Forbundsrepublikken Tyskland.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22.3.1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel [88] (EFT L 83, s. 1).

Sag anlagt den 28. november 2001 af Phillips-Van Heusen Corporation mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag T-292/01)

(2002/C 44/38)

(Processprog: Vil blive fastlagt i medfør af procesreglementets artikel 131, stk. 2 — stævningen er affattet på italiensk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 28. november 2001 anlagt sag mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) af Phillips-Van Heusen Corporation, New York (USA) ved advokat Fabrizio Jacobacci. Den anden part i sagen for appelkammeret var Pash Textilvertrieb und Einzelhandel GmbH, München (Tyskland).

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Afgørelse nr. R0740/2000-3, truffet af 3. Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) den 12. september 2001 og meddelt sagsøgeren den 28. september 2001, annulleres.
- Den af den indsigende part fremsatte indsigelse mod registrering af EF-varemærkeansøgningen vedrørende mærket nr. 161331 BASS for Phillips-Van Heusen Corporation for hele gruppe 25 afvises endeligt.
- Det pålægges Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) at imødekomme ansøgningen om registrering af EF-varemærket nr. 161331 BASS.
- Den indsigende part og Kontoret for Harmonisering tilpligtes in solidum eller hver for sig at afholde sagsøgernes omkostninger såvel i indsigelsesproceduren som i sagen for appelkammeret i Kontoret for Harmonisering.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

- EF-varemærkeansøger: Sagsøgeren.
- EF-varemærket: Navnemærket »BASS« — ansøgning om registrering nr. 161331, hvilken registrering ønskes for varer i gruppe 25 (sko og beklædningsgenstande)
- Indehaver af det varemærke, på grundlag af hvilket der er gjort indsigelse under indsigelsesproceduren: Pash Textilvertrieb und Einzelhandel GmbH
- Det under indsigelsesproceduren påberåbte varemærke: Det registrerede tyske mærke: »PASH«, der er registreret for forskellige varegrupper i de internationale grupper 18 og 25
- Afgørelsen i den afdeling, der behandlede indsigelsen: Afvisning af indsigelsen
- Appelkammerets afgørelse: Ophævelse af indsigelsesafdelingens afgørelse
- Søgsmålsgrunde: — Uoverensstemmelse mellem den ønskede afgørelse og den trufne afgørelse, idet indsigelse ikke blev indgivet mod »sko«, der ønskes henført til gruppe 25
- Samtidig tilstedeværelse af mærkerne »BASS« og »PASH« på det tyske marked
- Fejlagtig anvendelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 (risiko for forveksling).

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Afgørelse af 29. januar 2001 fra kontorchefen for Administrativ Enhed B 3, der bestemmer, at sagsøgerens ansættelsessted er Bruxelles og afslår at yde hende dagpenge, annulleres.
- Den stiltiende afvisning af sagsøgerens klage af 27. april 2001 til anfægtelse af den første anfægtede afgørelse, annulleres.
- Kommissionen dømmes til til sagsøgeren at betale de beløb, der følger af, at hendes ansættelsessted skal være Rom, jf. søgsmålsgrundene, og navnlig de dagpengebeløb, som hun har krav på som følge heraf, med tillæg af morarenter, 7 % p.a. fra forfaldsdatoen og indtil betaling sker.
- Kommissionen tilpligtes at afholde sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren blev stillet til rådighed for Kommissionen i Bruxelles i tre år, før hun ansattes som hjælpeansat. I den forbindelse blev det bestemt, at sagsøgerens ansættelsessted var Rom. Sagsøgeren blev senere ansat som midlertidigt ansat på ubestemt tid, hvorved det bestemtes, at hendes ansættelsessted var Bruxelles. Det er afgørelsen på dette sidste punkt, som sagsøgeren har anfægtet.

Sagsøgeren havde til støtte for sine påstande gjort gældende, at der foreligger en retsvildfarelse vedrørende bopælsbegrebet og en åbenbar fejlurdering. Hun har anført, at hun havde midlertidig bopæl i Bruxelles i hele det tidsrum, hun var ansat i Kommissionen i Bruxelles. Ifølge hende viser de faktiske omstændigheder, at hun havde sin sædvanlige bopæl i Rom. Hun har desuden gjort gældende, at Kommissionen på retsstridig måde har trukket en retsstiftende afgørelse tilbage. Det blev først bestemt, at sagsøgeren, da hun tiltrådte som midlertidig ansat, havde sin bopæl i Rom. Afgørelsen herom blev trukket tilbage ved den efterfølgende, anfægtede afgørelse om ikke at udbetale dagpenge til sagsøgeren.

Sag anlagt den 3. december 2001 af Donatella Ineichen mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-293/01)

(2002/C 44/39)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 3. december 2001 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Donatella Ineichen, Bruxelles, ved avocat Marc-Albert Lucas.

Sag anlagt den 3. december 2001 af Lucía Aparicio Chofré mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-294/01)

(2002/C 44/40)

(Processprog: spansk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 3. december 2001 anlagt sag mod Kommissionen for De

Europæiske Fællesskaber af Lucía Aparicio Chofré, Valencia (Spanien), ved letrada en ejercicio Gloria Ballester Cañada.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Udvalgelseskomitéens afgørelse i forbindelse med den almindelige udvælgelsesprøve nr. KOM/B/01 om ikke at rette den prøve, som sagsøgeren aflagde den 6. juli 2001, annulleres.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har anført, at den anfægtede afgørelse, hvorved hun udelukkes fra udvælgelsesprøven, fordi hun ikke opfylder de krav til erhvervs erfaring, der er fastsat i punkt III.B i meddelelsen om udvælgelsesprøven, ikke blot skader hendes interesser, men desuden også er uretmæssig og i modstrid med det, der er fastsat i meddelelsen om udvælgelsesprøven⁽¹⁾, hvorefter ansøgerne skal have opnået en erhvervs erfaring på mindst 4 år, inden ansøgningsfristens udløb. Sagsøgeren gør gældende, at hun rent faktisk — under anvendelse af de kriterier, der er fastsat i meddelelsen om opgørelsen af den erhvervmæssige erfaring — har påvist, at hun råder over en erfaring på syv år og otte måneder, hvorfor udvælgelseskomitéen burde have givet hende adgang til udvælgelsesprøven.

⁽¹⁾ Offentliggjort i EFT C 24 A af 25.1.2001.

Sag anlagt den 3. december 2001 af Nordmilch eG mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag T-295/01)

(2002/C 44/41)

(Processprog: tysk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 3. december 2001 anlagt sag mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) af Nordmilch eG, Zeven (Tyskland), ved Rechtsanwalt C. Spintig.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Afgørelsen, der blev truffet af Tredje Appellkammer den 19. september 2001 i klagesag R 826/2000-3, annulleres.
- Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked tilpligtes at fremme registreringsproceduren for EF-varemærkeansøgning nr. 607895, og navnlig at fortsætte behandlingen af den ved Harmoniseringskontoret rejste indsigelsesprocedure under indsigelsesnr. B 190746, og efter afslutning af den nævnte indsigelsesprocedure at registrere ansøgningen i henhold til artikel 45 i EF-varemærkeforordningen⁽¹⁾, for så vidt EF-varemærkeansøgning nr. 607895 ikke viser sig at være udelukket fra registrering i henhold til forordningens artikel 43, stk. 5.
- Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det anmeldte EF-varemærke:	Ordmærket »OLDENBURGER« — ansøgning nr. 607895
Varer eller tjenesteydelser:	Varer i klasse 29, 30 og 32 (bl.a. mælk og mejeriprodukter)
Afgørelsen, der anfægtes ved Appellkammeret:	Undersøgerens afvisning af registrering
Appellkammerets afgørelse:	Afvisning af klagen
Søgsmålsgrunde:	<ul style="list-style-type: none"> — Retlig ukorrekt anvendelse af artikel 7, stk. 1, litra c), og artikel 7, stk. 2, i forordning (EF) nr. 40/94. — Fejlagtig fortolkning af artikel 12, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94. — Sagsøgte har retligt ukorrekt undladt at opfordre sagsøgeren til at udstede en »disclaimer«.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20.12.1993 om EF-varemærker (EFT L 11, s. 1).

Sag anlagt den 27. november 2001 af Furness Intercontinental Services B.V. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-299/01)

(2002/C 44/42)

(Processprog: nederlandsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 27. november 2001 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Furness Intercontinental Services B.V., Rotterdam, ved advocaat Johannes Wilhelmus Lambertus Maria ten Braak, og med valgt adresse i Luxembourg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Kommissionens beslutning REM 12/00 annulleres af de anførte grunde i henhold til artikel 230 EF.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren driver virksomhed som toldspeditør, som på tredjemands vegne har varer i toldoplæg og foretager toldangivelser. I forbindelse hermed foretog sagsøgeren toldangivelse med henblik på ekstern fællesskabsforsendelse af ethylalkohol fra Nederlandene til Marokko. For samme ordregiver foretog sagsøgeren også angivelser af andre transporter med henblik på ekstern fællesskabsforsendelse. Det viste sig imidlertid senere, at der havde foreligget uregelmæssigheder i forbindelse med disse forsendelser. Varerne blev i virkeligheden ikke bragt til deres angivne bestemmelsessted, og de spanske toldmyndigheders dokumenter i forbindelse med fortoldningen af varerne synes at være forfalskninger. Sagsøgeren erklærer, at selskabet ikke var klar over dette.

Sagsøgeren måtte derpå betale de endnu skyldige importafgifter. Sagsøgeren ansøgte dernæst de nederlandske myndigheder om godtgørelse af disse importafgifter i henhold til artikel 239, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2913/92⁽¹⁾. De nederlandske myndigheder ansøgte EF-Kommissionen herom i henhold til artikel 13 i forordning (EØF) nr. 1430/79⁽²⁾ og artikel 905 i forordning nr. 2454/93⁽³⁾. Kommissionen afslog denne ansøgning i den anfægtede beslutning.

Til støtte for sine påstande har sagsøgeren først påberåbt sig, at der foreligger tilsidesættelse af retten til at blive hørt samt tilsidesættelse af artikel 906a og 907 i forordning nr. 2453/93 og tilsidesættelse af retssikkerhedsprincippet. Sagsøgeren hævder navnlig ikke at have fået adgang til alle sagens akter. Derfor har sagsøgeren ikke på lignende måde kunnet fremsætte sine bemærkninger vedrørende sagen i henhold til artikel 906a i forordning nr. 2453/93. Kommissionens beslutning er ifølge sagsøgeren også truffet for sent, da fristen for at træffe beslutningen ikke kunne forlænges i henhold til denne forordnings artikel 907.

Endvidere påberåber sagsøgeren sig, at der foreligger tilsidesættelse af artikel 905 ff. i forordning nr. 2454/93 og manglende begrundelse af den anfægtede beslutning. Ifølge sagsøgeren skulle Kommissionen selvstændigt have undersøgt, om de spanske toldmyndigheder havde medvirket til svigen. Det fremgår ikke af anfægtede beslutning, at der er foretaget en sådan undersøgelse. Toldembedsmænds eventuelle medvirken til svigen er ifølge sagsøgeren en særlig omstændighed, som berettiger godtgørelse af importafgifterne.

Sagsøgeren har ligeledes påberåbt sig, at Kommissionen har gjort sig skyldig i en faktisk vildfarelse. Således har Kommissionen ikke eller kun utilstrækkeligt taget hensyn til, at de kompetente myndigheder allerede før den pågældende transport havde kendskab til svigen. Dernæst har disse myndigheder desuden anmodet sagsøgeren om at medvirke ved deres undersøgelse af denne svig. Sagsøgeren har endvidere forklaret, at de spanske myndigheders forklaring om, at der blev anvendt falske stempler ved denne svig, er utilstrækkeligt underbygget. Beslutningen er ifølge sagsøgeren også utilstrækkeligt begrundet på disse punkter.

Kommissionen har endelig med den anfægtede beslutning misfortolket sit eget ansvar. Ifølge sagsøgeren er Kommissionen ansvarlig for toldordningens rette funktion. På tidspunktet for transporterne havde det været umuligt for sagsøgeren at undgå eller komme på sporet af svigen, som er udført af tredjemænd, selv såfremt sagsøgeren havde truffet alle mulige forsigtighedsforanstaltninger.

(1) Rådets forordning (EØF) nr. 2913 af 12.10.1992 om indførelse af en EF-toldkodeks.

(2) Rådets forordning (EØF) nr. 1430/79 af 2.7.1979 om godtgørelse af eller fritagelse for import- eller eksportafgifter.

(3) Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2.7.1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2931/92 om indførelse af en EF-toldkodeks.

**Sag anlagt den 7. december 2001 af De Nicola Carlo mod
Den Europæiske Investeringsbank**

(Sag T-300/01)

(2002/C 44/43)

(Processprog: italiensk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 7. december 2001 anlagt sag mod Den Europæiske Investeringsbank af De Nicola Carlo ved advokat Luigi Isola.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Den mundtlige afskedigelse af 6.9.2001, der blev meddelt sagsøgeren af direktøren for Rom-afdelingen, Thomas Hackett, den efterfølgende afskedigelse af sagsøgeren ved skrivelse modtaget den 12. september 2001 og underskrevet af EIB's præsident, Philippe Maystadt, samt alle dermed forbundne efterfølgende eller tidligere akter, således utvivlsomt flere artikler i personaleregulativet og adfærdskodeksen, for så vidt sidstnævnte kodeks finder anvendelse på sagsøgeren, annulleres.
- EIB dømmes til at genindsætte sagsøgeren i hans stilling, til at reetablere hans karriere med virkning fra februar 1999, til at betale alle de beløb i vederlag, der i mellemtiden er forfaldet til betaling (med tillæg af renter), samt til at betale sagens omkostninger og skadeserstatning, alt inden for de i det følgende angivne frister, der vil blive præciseret under sagen.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren i nærværende sag, der anfægter sagsøgtes afskedigelse af ham samt forhold i forbindelse med denne afskedigelse, er den samme som sagsøgeren i sag T-7/98, sag T-208/98 og sag T-109/99, De Nicola mod EIB⁽¹⁾ samt sag T-120/01, De Nicola mod EIB⁽²⁾.

Sagsøgeren har fremført følgende grunde til støtte for sine påstande:

- Adfærdskodeksen, der er affattet og udgivet alene af arbejdsgiveren, og personaleregulativet kan ikke finde anvendelse i sagsøgerens tilfælde.

— Det stiltiende afkald på at gennemføre en disciplinærsag, i det omfang præsidenten for EIB først ved skrivelse af 13.6.2001 meddelte sagsøgeren de klagepunkter og overtrædelser, han havde bestemt at gøre gældende over for ham, og som vedrørte året 1998. Denne forsinkelse udgør i øvrigt en tilsidesættelse af arbejdstagerens ret til forsvar.

— Ulovlighed ved sammensætningen af disciplinærrådet. Det gøres herved gældende, at personaleregulativets artikel 40 er retsstridig, for så vidt som den intet indeholder om en eventuel stedfortræder for personalechefen, selv om denne personlig var uenig med sagsøgeren, og for så vidt som det ikke deri er bestemt, at rådet skal træffe sine afgørelser med deltagelse af alle fire stemmeberettigede medlemmer.

— Tilsidesættelse af proceduren i henhold til personaleregulativets artikel 40.

— Den mundtlige afskedigelse af 6. september 2001 er ulovlig, idet der ikke findes bestemmelser overhovedet, der værer sig fællesskabsretlige bestemmelser eller bestemmelser tilhørende en anden retsorden, om en sådan form for afskedigelse, og idet den bl.a. blev givet af direktøren for afdelingen i Rom, skønt EIB's præsident ifølge personaleregulativet er enekompetent i så henseende.

— Afskedigelsen af 12. september 2001 er ulovlig. Det gøres herved gældende, at de forseelser, der var genstand for disciplinærforanstaltningen bestemt ikke blev anset for grove, da præsidenten i henhold til artikel 39 i personaleregulativet kunne have suspenderet den berørte straks. Hertil føjes, at sagsøgte stort set aldrig præcist har givet oplysninger om de tidsmæssige og stedlige forhold, eller bevist nogen omstændighed i det faktiske grundlag, idet det blot er blevet anført, at sagsøgeren blev afskediget, idet han ikke havde vist sig samarbejdsvillig under disciplinærsagen, også selv om denne formodede undladelse fra hans side aldrig var blevet gjort gældende over for ham.

⁽¹⁾ Dom af 23.2.01 (Sml. Pers. 2001, I-A, s. 49, II, s. 185).

⁽²⁾ EFT C 227 af 11.8.2001, s. 30.

**Sag anlagt den 30. november 2001 af Alitalia — Linee
aeree italiane SpA mod Kommissionen for De Europæiske
Fællesskaber**

(Sag T-301/01)

(2002/C 44/44)

(Processprog: italiensk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 30. november 2001 anlagt sag mod Kommissionen for

De Europæiske Fællesskaber af Alitalia — Linee aeree italiane SpA ved advokaterne Mario Siragusa, Gian Michele Roberti, Giuseppe Scassellati, Francesca Maria Moretti og Francesco Sciaudone.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Den anden beslutning annulleres i det hele.
- Subsidiært, annulleres artikel 1 i den anden beslutning i det omfang, afgørelsen vedrørende kapitaltilførsels forenelighed betinges af, at de i den første beslutning fastlagte betingelser opfyldes.
- Kommissionen tilpligtes at afholde sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagen er anlagt til anfægtelse af Kommissionens beslutning 2001/723/EF af 18. juli 2001 om rekapitalisering af det sagsøgende selskab⁽¹⁾. Det gøres gældende, at denne beslutning gentager bestemmelserne i artikel 1, 2 og 3 i beslutning 97/789/EF, hvorved sagsøgte godkendte Italiens støtte til selskabet ALITALIA i form af kapitalindsud på i alt 2 750 mia. ITL med det formål at sikre virksomhedens omstrukturering. I den sag, der blev anlagt til anfægtelse af denne første beslutning⁽²⁾ blev der givet sagsøgeren medhold og beslutningen blev annulleret som følge af mangelfuld begrundelse og urigtige vurderinger.

I den her anfægtede beslutning anfører Kommissionen, at der ikke ved artikel 233 EF pålægges Kommissionen en forpligtelse til at genåbne proceduren og gentage denne i sin helhed. Konkret mener Kommissionen vedrørende den mangelfulde begrundelse, at den kan genoptage proceduren fra den fase, hvori fejlen har vist sig. Med hensyn til de åbenbart urigtige vurderinger, skal den anden beslutning baseres på de faktiske omstændigheder, der forelå på tidspunktet for vedtagelsen af den første beslutning, og de fejl, Retten har konstateret, vedrører vurderinger vedrørende faktiske omstændigheder, hvis rigtighed ikke er blevet bestridt.

Sagsøgeren støtter sine påstande på følgende grunde:

- Tilsidesættelse af artikel 233 EF.
- Tilsidesættelse af artikel 88, stk. 2, EF for så vidt som Kommissionen ikke i det foreliggende tilfælde kunne vedtage en ny beslutning med samme indhold som den tidligere efter dennes annullation uden at genoptage den deri fastlagte forberedende procedure.

— Tilsidesættelse af princippet om en forsvarlig forvaltning, retssikkerhedsprincippet og princippet om respekt for den berettigede forventning, samt af forpligtelsen ifølge artikel 4, stk. 5, i forordning (EF) nr. 659/1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93⁽³⁾, idet Kommissionen efter de nævnte almindelige retsgrundsætninger samt den nævnte forordningsbestemmelse skulle have handlet inden for en frist på to måneder.

— Tilsidesættelse af sagsøgerens ret til forsvar, idet der ikke er blevet givet sagsøgeren mulighed for at redegøre for sin opfattelse af sagens juridiske spørgsmål ved deltagelse i den administrative procedure, der førte til vedtagelsen af den anfægtede akt.

— Tilsidesættelse af begrundelsespligten.

⁽¹⁾ EFT L 271 af 12.10.2001, s. 28.

⁽²⁾ Dom afsagt af Retten i Første Instans den 12.12.2000 i sag T-296/97.

⁽³⁾ EFT L 83 af 27.3.1999, s. 1.

Sag anlagt den 10. december 2001 af Gerhard Birkhoff mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-302/01)

(2002/C 44/45)

(Processprog: italiensk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 10. december 2001 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Gerhard Birkhoff ved avvocato Vincenzo Salvatore.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Den af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, Generaldirektoratet for Personale og Administration, sektion B, truffede beslutning af 26. september 2001, der er åbenbart ugrundet såvel retligt som faktisk, samt alle yderligere forbundne og efterfølgende retsakter, navnlig »meddelelse om ændring nr. 10 af afgørelsen af 21. februar 1992«, der blev udstedt den 4. juli 2001, annulleres.

- Kommissionen tilpligtes at betale erstatning for det tab, sagsøgeren har lidt, navnlig som følge af, at sagsøgeren ikke længere er omfattet af EF's sygesikringsordning, samt godtgørelse for yderligere ikke-økonomisk skade.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren, der har været tjenestemand ved Kommissionen, men som nu er gået på pension, har i den foreliggende sag anfægtet, at Kommissionen med tilbagevirkende gyldighed har ophævet familietilskuddet for en datter, som sagsøgeren har forsørgerpligt over for. Den anfægtede beslutning er baseret på »bevismidler, hvoraf det fremgår, at Deres datters arbejdsindkomst overstiger 40 % af grundlønningen for en tjenestemand i lønklasse D4/1«.

Til støtte for sine påstande har sagsøgeren gjort gældende:

- Retsakten er ulovlig som følge af magtfordrejning (passivitet og utilstrækkelig begrundelse, ukorrekte forudsætninger og fordrejning af de faktiske omstændigheder).
- Artikel 2, stk. 5, i bilag VII til vedtægten er tilsidesat.
- Princippet om forbud mod forskelsbehandling er tilsidesat.
- Princippet om beskyttelse af den berettigede forventning og om beskyttelse af velerhvervede rettigheder er tilsidesat.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Kommissionens afgørelse om henlæggelse af klage nr. 1999/5330 annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at træffe følgende foranstaltninger:

- 1) Pålægge Kongeriget Spaniens regering ikke at gennemføre den ændring i ruten for delstrækning II (forbindelsen over Ebro-floden) for strækningen mellem Zaragoza-Lleida af højhastighedslinjen Madrid-Zaragoza-Barcelona-den spanske grænse, kaldet den sydlige alternativ B-løsning, som regeringen erklærede miljømæssigt forsvarlig den 25. februar 1999, og statssekretæren for infrastrukturer og transport godkendte i afgørelse af 17. marts 1999.
- 2) Pålægge Kongeriget Spaniens regering kun at gennemføre det pågældende anlægsarbejde for den eneste rute, det nordlige alternativ, der efter forskrifterne er godkendt ved afgørelse truffet af statssekretæren for fysisk planlægning den 24. februar 1995.
- 3) Træffe alle øvrige foranstaltninger, der som følge af de ovenstående må anses for skulle følge heraf eller være forbundet hermed, herunder en advarsel fra Kommissionen til de spanske myndigheder om, at der vil blive anvendt tvangsmidler, hvis der ikke sker rigtig opfyldelse af disse krav, og anlæggelse af traktatbrudssag og/eller tilbagetrækning af EF-støtten til finansieringen af anlægsarbejdet.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sag anlagt den 30. november 2001 af Ayuntamiento de Osera de Ebro mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-303/01)

(2002/C 44/46)

(Processprog: spansk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er den 30. november 2001 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Ayuntamiento de Osera de Ebro (Zaragoza), Spanien, ved Javier Ariño Barcelona.

Sagsøgeren har oplyst, at den er en af de kommuner, der berøres af den rute for jernbanestrækningen benævnt Højhastighedslinjen Madrid-Zaragoza-den spanske grænse, til anlæg af hvilken den spanske regering har opnået finansieringsstøtte fra Fællesskabets Samhørighedsfond (projekt nr. 95/11/65/007)⁽¹⁾. De spanske myndigheder havde først godkendt ruten for delstrækning II af strækningen Zaragoza-Lleida. Af de to mulige alternativer i Fuentes de Ebro, valgte de »det nordlige alternativ«, som ikke påvirkede det beskyttede område Soto de Aguilar, som er en flodstrækning af stor værdi for økologi og planteliv, beliggende inden for sagsøgerens kommunes område. Siden besluttede den spanske regering på trods af de kompetente miljømyndigheders udtalelser herimod at ændre den oprindeligt påtænkte rute og valgte den såkaldte sydlige alternativ B-løsning, som ikke alene er den mindst skånende for miljøet, men også er den dyreste.

Den 1. december 1999 bragte sagsøgeren disse forhold til Kommissionens kendskab og anmodede om, at den krævede af den spanske regering, at den erklærede beslutningen om ruten »den sydlige alternativ B-løsning« for bortfaldet og valgte »det nordlige alternativ«, og meddelte regeringen, at hvis den ikke efterkom kravet, skulle den tildelte fællesskabsstøtte tilbagebetales (klage nr. 1999/5330). På foranledning af denne klage opfordrede Kommissionen den spanske regering til at fremlægge sine synspunkter, og efter en gennemgang af svaret — som sagsøgeren ikke har fået aktindsigt i, selv om den gentagne gange har anmodet om det — besluttede Kommissionen at henlægge sagen.

Sagsøgeren har gjort gældende, at i modsætning til, hvad Kommissionen har oplyst, har den spanske regering handlet i strid med de fællesskabsretlige regler, nemlig:

- Rådets direktiv 79/409/EØF af 2. april 1979 om beskyttelse af vilde fugle⁽²⁾
- Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter⁽³⁾, og
- reglerne om anvendelse af fællesskabmidler, særligt Rådets forordning (EF) nr. 1164/94 af 16. maj 1994 om oprettelse af Samhørighedsfonden⁽⁴⁾.

Sagsøgeren har anført, at når Kommissionen blev stillet over for de spanske myndigheders åbenlyse tilsidesættelse af fællesskabsretten som den, der fremgår af klageskrivelsen, burde den have varetaget lovligheden i forvaltningen inden for Fællesskabet, og dens beslutning om at henlægge klagesagen må derfor annulleres.

⁽¹⁾ EFT C 153 af 18.5.1998, s. 172.

⁽²⁾ EFT L 103, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 206, s. 7.

⁽⁴⁾ EFT L 130, s. 1.

Sag anlagt den 10. december 2001 af Abdirisak Aden m.fl. mod Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-306/01)

(2002/C 44/47)

(Processprog: svensk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er den 10. december 2001 anlagt sag mod Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Abdirisak Aden m.fl. ved advokaterne Leif Silbersky og Thomas Olsson.

Sagsøgerne har nedlagt følgende påstande:

- Kommissionens forordning (EF) nr. 2199/2001 af 12. november 2001⁽¹⁾ annulleres.
- Rådets forordning (EF) nr. 467/2001⁽²⁾ annulleres, subsidiært, at det fastslås, at Rådets forordning (EF) nr. 467/2001 af 6. marts 2001 ikke finder anvendelse.
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagens omkostninger, der fastsættes senere.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Tre af sagsøgerne er svenske statsborgere af somalisk oprindelse og den fjerde sagsøger er en i henhold til svensk ret registreret forening, der bl.a. bistår flygtninge og som har været behjælpelig med pengeoverførsler mellem personer, bosat i Sverige, og personer, bosat i Somalia.

De Forenede Nationers Sikkerhedsråd vedtog den 15. oktober 1999 UNSCR resolution 1267 (1999), med bestemmelser om bl.a. sanktioner mod Taliban, hvilket ved UNSCR resolution 1333 blev udvidet til også at omfatte Usama Bin Laden og personer og enheder, der er knyttet til ham. Den 6. marts 2001 vedtog Rådet forordning (EF) nr. 467/2001. I henhold til forordningens artikel 2 skal alle midler og andre økonomiske ressourcer, der tilhører fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer, som er opført i bilag I, indefrysnes. Kommissionen har på grundlag af artikel 10 i forordning (EF) nr. 467/2001 udfærdiget forordning (EF) nr. 2199/2001. Som følge af at Talibansanktions-komiteéen under Sikkerhedsrådet ændrede sin liste, besluttede Kommissionen at opføre yderligere et antal personer og enheder i bilag I til forordning (EF) nr. 467/2001, herunder sagsøgerne.

Sagsøgerne gør gældende, at Rådets forordning (EF) nr. 467/2001 — der medfører at alle midler skal indefrysnes, og at midlerne ikke må stilles til deres rådighed — indebærer en tilsidesættelse af den kompetence, som Rådet er tillagt i henhold til artikel 60 og 301 EF, og er i strid med artikel 249 EF. Rådet har ikke kompetence til at træffe beslutninger om sanktioner mod enkeltpersoner og organisationer og har gjort sig skyldig i magtfordrejning. Rådet og Kommissionen har desuden i praksis bemyndiget Talibansanktions-komiteéen til at træffe beslutning om, hvilke personer og organisationer, der skulle opføres i bilag I.

Sagsøgerne har endvidere anført, at Rådet og Kommissionen ikke har foretaget en prøvelse af Taliban-Sanktionskomitéens begrundelse for at opføre sagsøgerne på sin liste. Sagsøgerne har heller ikke fået muligheden for at deltage i og imødegå de oplysninger, der ligger til grund for beslutningen om at opføre dem i bilag I. Sagsøgerne er således blevet påført sanktioner uden mulighed for at forsvare sig. Dermed er grundlæggende retlige principper om en fair og loyal prøvelse blevet tilsidesat.

Endelig er forordning (EF) nr. 2199/2001 behæftet med væsentlige mangler, hvilket blot understreger nødvendigheden af, at hver enkelt tilfælde prøves. Samtidig er der meget stærke grunde til at rejse tvivl om rigtigheden i at pålægge sagsøgerne sanktioner.

(¹) Kommissionens forordning (EF) nr. 2199/2001 af 12.11.2001 om fjerde ændring af Rådets forordning (EF) nr. 467/2001 om forbud mod udførsel af visse varer og tjenesteydelser til Afghanistan, om styrkelse af flyveforbuddet og om udvidelse af indefrysningen af midler og andre økonomiske ressourcer over for Taliban i Afghanistan og om ophævelse af forordning (EF) nr. 337/2000 (EFT L 295, s. 16).

(²) Rådets forordning (EF) nr. 467/2001 af 6.3.2001 om forbud mod udførsel af visse varer og tjenesteydelser til Afghanistan, om styrkelse af flyveforbuddet og om udvidelse af indefrysningen af midler og andre økonomiske ressourcer over for Taliban i Afghanistan og om ophævelse af forordning (EF) nr. 337/2000 (EFT L 67, s. 1).

- Den skadegørende retsakt af 22. maj 2001 annulleres sammen med det stiltiende afslag på sagsøgerens administrative klage.
- Kommissionen forpligtes til at betale sagsøgeren 85 % af 200 234 BEF, som udgør omkostningerne til hans operation.
- Kommissionen tilpligtes at bære sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

1. Sagen er anlagt til efterprøvelse af det afslag på at dække omkostningerne til sagsøgerens operation, som Afregningskontoret under den fælles sygesikring for tjenestemænd for De Europæiske Fællesskaber den 22. maj 2001 meddelte sagsøgeren.
2.
 - a) Tilsidesættelse af vedtægtens artikel 24 og 72, at ordningen vedrørende sygesikring for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber (især artikel og kapitel I og II).
 - b) Krænkelse af principperne om god forvaltningsskik og om aktindsigt.
 - c) Åbenbar faktisk vildfarelse og åbenbart fejlagtigt skøn.
 - d) Mangelfuld begrundelse.

Sag anlagt den 17. december 2001 af »R« mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-313/01)

(2002/C 44/48)

(Processprog: græsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 17. december 2001 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af tjenestemand ved Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, »R«, ved advokat X. Tagaras, og med valgt adresse i Athen.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Sagen fremmes til realitetsbehandling i det hele, og sagsøgeren gives medhold i alle påstande.

Sag anlagt den 27. december 2001 af José María Pujals Gomis mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-332/01)

(2002/C 44/49)

(Processprog: spansk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 27. december 2001 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af José María Pujals Gomis, Cerdanyola del Vallés (Spanien), ved letrado en ejercicio D. Javier Pujals Gomis.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Udvælgelseskomitéens afgørelse af 28. september 2001 i forbindelse med den almindelige udvælgelsesprøve nr. KOM/B/1/01, annulleres.

- Subsidiært: Udvælgelsesprøven erklæres ugyldig og må gå om.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren anfægter udvælgelseskomitéens afgørelse i forbindelse med den almindelige udvælgelsesprøve nr. KOM/B/1/01, der blev afholdt af Kommissionen med henblik på oprettelse af en ansættelsesreserve af assistenter (B 5/B 4) inden for told⁽¹⁾, om ikke at rette den prøve, som sagsøgeren aflagde den 6. juli 2001, med den begrundelse, at han ikke opfylder de krav til erhvervs erfaring, der er fastsat i punkt III. B. i meddelelsen om udvælgelsesprøven.

Sagsøgeren gør gældende, at han råder over den erhvervs erfaring, der stilles krav om i meddelelsen, hvilket han dokumenterede, da han indsendte sin ansøgning, og at den anfægtede afgørelse ikke opfylder kravet om begrundelse, samt at den er i strid med ligebehandlingsprincippet. Sagsøgeren gør ligeledes gældende, at den omstændighed, at man lader ansøgere aflægge prøven, og først undersøger, om de opfylder adgangsbetingelserne i meddelelsen, når prøven har fundet sted, må karakteriseres som en uhensigtsmæssig procedure, der ikke respekterer retssikkerhedsprincippet og princippet om god forvaltningsskik, og som hensætter de ansøgere, der bliver afvist, i en situation hvor de ikke kan tage til genmæle.

⁽¹⁾ EFT C 24 A, s. 22.

Slettelse af sag T-102/99⁽¹⁾

(2002/C 44/50)

(Processprog: fransk)

Ved kendelse af 9. november 2001 har formanden for Fjerde Afdeling ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans besluttet, at sag T-102/99, L mod mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 188 af 3.7.1999.

Slettelse af sag T-68/01⁽¹⁾

(2002/C 44/51)

(Processprog: tysk)

Ved kendelse af 5. november 2001 har formanden for Anden Udvidede Afdeling ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans besluttet, at sag T-68/01, Huber+Suhner MRS mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 212 af 28.7.2001.